

Šentjurske

NOVOSTI

Knji: Šentjur

do 0

334 KNJŽNI

ŠENTJU

Šentju

3230

ŠENTJURSKE

1997

352(497.4 Šentjur)

0093032,6

COBISS

1. julij 1997

letnik: IV št: 6

cena: 150 SIT

poštšina plačana pri pošti Šentjur

SVETI JANEZ NA SLIVNICI

Proračun sprejet - opozicija zapustila sejo
Šentjurski vrtci med najdražjimi v državi
Občina proti zasebnim zdravnikom
Tudi Ponikva hoče občino
Šentjurčan na West - Pointu
Slivniški župnik Andrej Mazej: Odhajam
Aco Pepevnik - človek s Himalaje
Lucijin horoskop

ELBA TRGOVINA
STORITVE d.o.o.

Ljubljanska 26, 3230 ŠENTJUR

Tel./fax: 063/743-151.

Nudi po ugodnih cenah material za:

- plinske napeljave
- oljne napeljave
- elektroinštalacije
- vodovod

Kvedrova, trgovina pri Bohorču

Tel.: 063/740-151.

■ AKUSTIKA ■ MODELARSTVO ■

■ KOLESA ■

■ GOSPODINJSKI APARATI ■

Ljubečna Celje d.d.

Prodajalna

KLINKER

Ljubečna, Kocbekova 30

Vam nudi:

- "klinker" keramiko
- rustikalno keramiko "COTTO"
- granitogrese
- drugo talno in stensko keramiko

Poleg tega pa še gradbene izdelke:

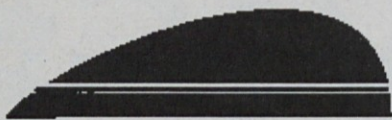
- * "KLINKER" fasadno opeko
- * "KLINKER" betonske zidake
- * elemente montažnih plošč
- * montažne dimnike

UGODNOST:

**Možnost dostave
z razkladanjem!**

063/461-270

PREVOZI - TRGOVINA

OSEB IN TOVORA

NA DEBELO IN DROBNO

ODPRTA JE NOVA TRGOVINA Z GRADBENIM IN IZOLACIJSKIM MATERIALOM

PETER JERŠIČ, UL. LEONA DOBROTIŃSKA

(NASPROTI KLAVNICE), ŠENTJUR

NUDIM VAM:

VSE VRSTE OPEK

SCHIEDEL DIMNIKE

CEMENT, APNO, MIVKO, STREŠNO LEPENKO

RAZLIČNE VRSTE BETONSKIH PLOŠČ IN TLAKOVCEV

NOSILCE, POLNILA, MAVČNE PLOŠČE KNAUF

BARVE JUPOL TER BELTON IN BELTOP,

DEMIT FASADE, STIROPOR

izolacije NOVOTERM IN TERVOL...

POSEBNE UGODNOSTI:

izredno nizke cene

in za večje nakupe

BREZPLAČNA dostava na dom

DELOVNI ČAS:

VSAK DAN: 8³⁰ - 16⁰⁰

OB SOBOTAH: 8⁰⁰ - 12⁰⁰

063/740-084

MOBITEL: 0609 624-091

**Use dobro
in poceni!**

V trgovinah

REŠEVNA

kuhinje **marles**

kuhinje
marles

93.314,00 SIT

plačilo, posojilo
od 3 - 24 mesecev!

Prava priložnost ob najbolj ugodnem
nakupu volnenih preprog
perzijskih vzorcev!

PLAČILO NA SEDEM ČEKOV BREZ OBRESTI!

NOVO V BLAGOVNICI ŠENTJUR

Program **NIKE USA**

- trenerke
- majice
- kape
- športne torbe
- copati

Zanimive cene
in ugodni
plačilni pogoji!

Evropa? Ne, hvala?

Kaj vse si ne predstavljamo pod imenom ostarele dame Evrope! V času slovenske pomladi, smo nanjo prisegli vsi po vrsti, od zadržih komunistov do najbolj črnih klerikalcev in zagretilih nacionalistov. V njej smo videli nasprotje našega nesrečnega Balkana, pri njej smo upali najti spodbudo in zaščito za svoje nade. Potem je prišel najprej Peterletov Oglej, nato Drnovškov tako imenovani Španski kompromis, nazadnje pa še "23. december". Oči so se nam počasi začele odpirati. Drnovškova oblast je sicer na ves glas vpila, da je vse oh in ah v redu - tako glasno, da je skoraj prepričala tudi samo sebe - a grenak sad spoznanja, najprej v obliki razmišljanj mož okrog "23. decembra", pozneje pa tudi Ustavnega sodišča in vrste drugih mislecev, je naredil svoje. Naša ljubljena in težko pričakovana Evropa se je pokazala kot sicer uglajena, toda nepopravljivo sebična stara dama. Znameniti kratiki EU in NATO sta začeli izgubljeni svoj sijaj.

Tudi sam sem nenadoma postal evroskeptik.

Komaj 6 let je tega, ko smo se z veliko muke in sreče izvili iz ene federacije, pravzaprav še sploh nismo okusili vseh osamosvojitvenih užitkov, pa že na vrat na nos drvimo v drugo, nič manj birokratsko in nič manj nasilno. Bruselj se v bistvu prav malo razlikuje od Beograda. Gospodar se menja, bič pa ostane, bi rekel Cankar. Diktaturo ideje in pendreka bo le zamenjala diktatura kapitala. Ta naša ljuba Slovenija bo v Evropi brez meja po hitrem postopku postala tretjerazredna banana republika. Če je vsaj približno res, kar šepetajo Primorci, bo laška govornica segla prav kmalu tja do bele Ljubljane.

Morda imajo naši ekonomisti prav, da bomo najbolj gotovo siti, če bomo poslušno dihali v nadržja betežne stare dame Evrope. Toda le kako shajajo Švica, azijski tigri, Amerika, Japonska..., brez njene dušebrižne ljubezni? Ali naši ekonomisti sploh vedo, da imata tudi čast in ponos svojo ceno oziroma, da človek ne živi samo od kruha, kot je rekel menda sam Kristus.

Dilema Evropa ali Balkan je manipulacija, kajti med njima je še ves ostali svet.

Ne nazadnje pa je tako imenovani španski kompromis pokazal, da med Evropo in Balkanom sploh ni velikih načelnih razlik! Tudi v Evropi, kjer naj bi bili vsi enaki, je veliko takšnih, ki se niti ne trudijo skriti, da so bolj enaki. Med slednjimi so tudi naši zahodni sosede Italijani, ki ob neprikriti podpori navidezno pravične stare dame Evrope načrtujejo v tem stoletju že tretje, več ali manj nasilno, "korigiranje" svojih vzhodnih meja. Le da tokrat njihova moč ne bo več segala do obrobja Ljubljanske kotline, temveč kar do madžarske meje.

In če je tako, mar ni lepše biti gospod na vasi kot sluga v mestu?

Ko bo Drnovšek dal na referendum za ali proti EU - upam, da me za to odločitev zaradi časovne stiske ali bogve zaradi katerega drugega razloga ne bo prikrajšal - se bom pošteno spotil, preden se bom odločil. Ta hip pa bi glasoval proti.

Še sreča, da so gospodje v Bruslju in v Ameriki pametnejši od nas in vljudno zavračajo vroče ljubezenske izjave naših oblastnikov.

Ste letošni dan državnost praznovali z zanosom? Morebiti, ga sploh ne boste več dolgo.

Franc Kovač

Kmečka tržnica tudi v Šentjurju

Kar precej let je trajalo, da je tudi kmečka tržnica našla svoj prostor v znanem trgovsko - gostinskem lokalu Tržnica. Od začetka junija dalje, vsako soboto v dopoldanskih urah (med 8. in 11. uro) lahko na stojnicah, ki so postavljene v sredini javnega prostora Tržnice, poskusite najti nekaj domačega za v lonec za nedeljsko kosilo ali za priboljšek.

Ponudba je bila menda največja prvo soboto na otvoritveni dan, kasneje pa je trg, ki je kaj kmalu pokazal, kaj bo šlo in kaj ne, ponudbo nekoliko skrčil. Zlasti zelenjava z vrta se je slabo prodajala. Sicer pa boste tam našli domači kruh, skuto, jajca, peciva vseh vrst, zelenjavo, krompir... Pač običajna, sicer nekoliko skromnejša, tržnična ponudba. Če bodo prodajalke uspele kupce prepričati, da ne prodajajo "industrijskih" živil, bo posel gotovo stekel. Za puliti stojijo večinoma znane gospe, poznane že izza stojnic aktivov kmečkih žena.

Gospa Trebovc iz Goričice:

"S prodajo sem kar zadovoljna. Prodajam skoraj vse. Najbolj grejo kruh, skuta, jajca."

Ivanka z Večjega Brda:

"Prodajam pecivo. Ker sem skromna in zadovoljna z malim, kar gre."

F.K.

"Za staro pravdo" na Planinskem gradu

Planinski gasilci, ki so tudi letos pripravili svojo tradicionalno gledališko predstavo na prostem, vas vabijo. Na ruševinah Planinskega gradu bodo v dneh od petka do nedelje 4. do 6. julija igrali igro "Za staro pravdo", ki jo je napisala slavna planinska rojakinja Anika Wambrechtsamer. Predstave se bodo pričele ob 21. uri!

**Naslednja številka
Šentjurskih novic izide
v torek, 19. avgusta 1997!**

Šentjurske novice izdaja d.o.o. Šentjurske novice, Šentjur, Seliškarjeva 10. Glavni in odgovorni urednik: Franc Kovač. Lektor: Eva Kovač. Tisk: Diling, Velenje. Po mnenju Urada vlade za informiranje št. 23/713-93 sodi časopis Šentjurske novice med proizvode informativnega značaja in se plačuje zanje 5% prometni davek, ki je vračunan v ceno.

Naslov uredništva: seliškarjeva 10, Šentjur. Telefon: 743-561. Žiro račun: Šentjurske novice 50770-603-37277

Občinski proračun sprejet - opozicija zapustila sejo

Po nekajmesečnem nategovanju v Občinskem svetu je bil predlog proračuna kljub temu, da je večina svetnikov LDS na poziv Borisa Zupanca (LDS) demonstrativno zapustila sejo OS tik pred glasovanjem o proračunu. V dvorani sta od opozicije ostala le Vrečko (LDS) in Jeršič iz ZLSD, ki sta se glasovanja vzdržala. Proračun je bil sprejet s 17 glasovi za (od 27).

Še prej je bilo sprejetih nekaj amandmajev k proračunu. Tako so svetniki na predlog Gorečana razdelili 20 milijonov SIT, namenjenih demografsko ogroženim območjem. Po 5 milijonov SIT bo šlo za cesti Planina - Šentvid in Ponikva - Blagovna, po 2,5 milijona SIT pa za vodovod Slivnica in OŠ Prevorje. Gorečanovi poskusi, da bi zagotovil nekaj denarja Ljudski univerzi, so vsi šli po zlu, zaradi česar je bil ravnatelj LU (in hkrati tudi svetnik LDS), g. Ludvik Mastnak, zelo ogorčen in je sejo kmalu po proračunski debati zagrenjeno zapustil. Podobno usodo je doživel tudi Gorečanov amandma, ki naj bi primaknil 1,5 milijona športu na račun odplačevanja obresti za kredite za obvoznico. Izglasovanih je bilo 200 000 SIT za Študentski klub Šentjur na račun obvoznice, Zvezi prijateljev mladine pa so svetniki na pobudo Gorečana in Zupanca odvzeli 150 000 SIT in jih namenili menda še neustanovljeni taborniški organizaciji. Šlo je za "ideološki" ravnotežnostni protiudar, ker so na prejšnji seji krščanski demokrati podobno poskrbeli za svoje skavte. Zanimivo je bil tudi amandma krščanskih demokratov, ki so izpuli postavki "Varstvo naravne in kulturne dediščine" 500 000 SIT in jih dali za Slomškov dom na Ponikvi. Zanimiv je zaradi tega, ker so zanj brez razprave glasovali tudi vsi "bivši rdeči", to se pravi svetniki LDS in ZLSD.

Stanovanjski amandma, ki so ga izsilili socialdemokrati; zahtevali so, da se končno ustanovi stanovanjski sklad in se vanj prenesejo za stanovanjsko izgradnjo nabrana sredstva, je bil sicer sprejet, toda, vsaj po mojem mnenju, je pomenil pirovo zmago. Občinska uprava je pristala, da bo dala v stanovanjski sklad 30 milijonov SIT, kar pa ne predstavlja niti polovice vseh sredstev, ki so letos na razpolago za stanovanjske zadeve. Z drugimi besedami povedano, je 30 milijonov SIT vse, kar je še ostalo od prodaje preko 150 občinskih stanovanj. Kot vse kaže, pa občinska uprava ni kaj posebno zainteresirana, da bi sklad sploh ustanovila in bo do konca leta tudi večji del tega denarja verjetno "pokurila" po svoje.

Skratka, kljub dolgim proračunskim prekanjem, je proračun od faze osnutka do sprejema ostal praktično nespremenjen. V njem je 924 milijona SIT, to je 4,5% več kot v letu 1996. Če vemo, da država za letos načrtuje za 13%

večjo proračunsko porabo, potem je naš proračun katastrofalno nizek. Od večjih predvidenih investicij naj omenim šolo na Prevorju (50 milijonov SIT), ki pa je seveda odvisna od tega, če bo ta postavka sprejeta v državnem proračunu, in vodovod Hrastje (47 milijonov). Za modernizacijo in vzdrževanje cest bo na razpolago okrog 100 milijonov, kar je precej več, kot lansko leto.

Zanimivo je, da je postavka, ki opredeljuje porabo občinske uprave, kljub temu, da so se vanjo zaganjali svetniki vseh barv, zdržala praktično vse pritiske in ostala na zavirljivem indeksu 116%. Svetniki pa še vedno niso dobili točnega podatka, kakšne plače pravzaprav občinski funkcionarji in uslužbenci sploh imajo.

Najvišji porasti porabe so pri otroškem (indeks 132) in socialnem varstvu (130).

Zakaj je opozicija zapustila sejo OS? Za odgovor smo poprosili akterja te akcije g. Zupanca (LDS): "Že pri glasovanju o amandmajih je bilo očitno, da bodo sprejeti samo tisti, ki jih podpirata župan in SKD, ne glede na to, če so dobri ali ne. Pri takšnem "enoumju" nisem bil pripravljen sodelovati in sem pač pozval vse svetnike, ki razmišljajo podobno, da sejo zapustimo. Ne, ni šlo za organizirano politično akcijo."

Zanimiva je bila dilema, ki se je pojavila potem, ko je pozicijska stran sama sprejela proračun, ali naj svetniki SKD, SLS in SDS sami nadaljujejo sejo ali naj povabijo k sodelovanju bojkotirajočo opozicijo. Čokl (SKD) in predsednica sveta Osetova (SLS), sta menila, da opozicije nihče ni naganjal ven in jih zato ni potrebno posebej vabiti nazaj. Cvikli in Kovač sta vendarle izsilila glasovanje o tej dilemi in svetniki so z 8 : 7 izglasovali povabilo.

Nadaljevanje seje je teklo precej gladko. Osnutek odloka o ustanovitvi Sklada za razvoj malega gospodarstva je predstavljal le formalno prilagoditev že veljavnega odloka, odloki o spremembah zazidalnih načrtov niso zanimali nikogar, odlok o ustanovitvi VVZ (vrtci) je predstavljal formalnost, podobno tudi odlok o odvajanju odpadnih in padavinskih voda. Razprava se je razvnela šele pri osnutku odloka o oskrbi z vodo v občini Šentjur. Šlo je za odlok, ki lansko leto ni uspel priti skozi proceduro, ker na nek način "nacionalizira" krajevne in druge manjše vodovode. Zdaj se je končno izkristaliziralo spoznanje, da je v občini potreben enoten vodovodni sistem, tiste KS, ki pa želijo ohraniti svoje vodovode, pa bodo lahko obdržale pravico, da jih po za vse enakih pravilih ohranijo še naprej. Iz razprave je bilo mogoče razbrati, do so svetniki precej

nezaupljivi do JKP, ki se doslej menda ni izkazal kot najboljši upravljaec občinskih vodovodov.

Ob 19.30 uri je bila seja prekinjena na predlog predsednice Osetove in se je nadaljevala naslednji ponedeljek.

Naj se še dotaknem uvodne točke "Aktualno v občini", ki pa sem jo zamudil in lahko posredujem le tisto, kar je napisano in kar so mi posredovali nekateri svetniki.

V Celju pripravljajo "Projekt kadrovske prenove celjske regije". V projektu sodelujejo Alpos, Tolo in E - šport. Te iste firme pa so tudi v žarišču pozornosti družbe Regionalni podjetniški center Celje, zasebne firme znanega bivšega in sedanjega celjskega politika Franca Bana, s katerim menda zelo uspešno sodeluje tudi Občina Šentjur. Župan je sporočil, da bo o teh, menda sila zanimivih in perspektivnih povezavah poročal na naslednji seji OS.

Pod to uvodno točko je OS brez razprave potrdil zadolžitev Občine pri EKO skladu za približno 80 milijonov SIT. Kredit po obrestni meri T + 6 bo občina namenila za kanalizacijski kolektor v Šentjurju (8,1 milijona), vodovod Dramlje (12,8 milijona), vodovod Hrastje (55 milijonov), kanalizacijski kolektor Planina (2,5 milijona).

Nadaljevanje seje je bilo v ponedeljek in se je pričelo s točko "Poročilo o delu JZ Zdravstveni dom". Kljub temu, da svetniki tega poročila niso dobili, so pristali na obravnavo poročila, ki ga je ustno podal novi direktor ZD Andrej Fidler. Vsa razprava se je vrtela samo okrog tega ali je najemnina 11 DEM/m² za prostore, ki jih v ZD najemajo zasebni zdravniki, primerna in zakaj ZD ne plačuje stroškov najema prostorov na Ponikvi in tako niti Odbor za družbene dejavnosti (predsednik Čokl) niti nihče od svetnikov ni bil pripravljen prisluhniti zasebnim zdravnikom, ki so prej opozorili (na sejo niso bili vabljeni), da Občina z najemnino enostransko obremenjuje le zasebno zdravstvo in tako posredno favorizira državno službo. Po njihovem mnenju JZ Zdravstveni dom porabi celo del pobrane najemnine od zasebnikov za svoje potrebe (verjetno plače) in iz svojih sredstev ničesar ne vlaga v vzdrževanje stavbe iz amortizacije. Maruša in župan Malovrh (oba SKD) pa sta celo izrazila misel, da bi bilo to najemnino potrebno prilagoditi višjim potrebam vzdrževanja ZD.

Le Zupanc (LDS) je opozoril, da zaračunavanje najemnine zasebnim zdravnikom ne sme biti odvisno od potreb državnega zdravstva.

Sklep, ki ga je OS nazadnje sprejel skoraj soglasno, se je nanašal samo na 11 DEM namenjine, ki jo morajo zasebniki plačati v 14 dneh, sicer jim bo Občina vzela dovoljenje za opravljanje javne zdravstvene službe v Šentjurju. Kako si občinarji zamišljajo funkcioniranje javnega zdravstva v Šentjurju brez zasebnikov, ki izvajajo okrog 70% te zdravstvene dejavnosti, ni bilo slišati.

Predlog šentjurskega vrtca (JZ VVO) za povišanje cen v vrtcih za od 24 do 32 odstotkov je bil deležen obširne razprave. Svetniki

ravnateljici Ketiševi očitno niso verjeli, da so njeni razlogi za takšno povišanje upravičeni in so bolj slučajno kot namerno zavrnili vse predloge za povišanje. Tudi tistega kompromisnega (15%), ki ga je predlagal župan. Predlog se bo vrnil na naslednjo sejo OS.

Pod točko "Odnos občinske uprave do Občinskega sveta" je bilo pričakovati "ognjemet" nezadovoljstva opozicije, ki je že nešteto krat konkretno opozorila na povsem izgubljeno vlogo OS v vodenju občinske politike. Ker so nezadovoljstvo ob tem odnosu večkrat izrazili

tudi svetniki iz pozicijskih strank, zlasti iz SDS, je bilo celo pričakovati zahteve o glasovanju o zaupnicah. Pa se je spet pokazalo, da naša opozicija (LDS in ZLSD) ni kos svoji vlogi, saj je pod pritiski iz občinske uprave, kjer čvrsto sedijo tudi njihovi ljudje, očitno počepnila in postavila le nekaj povsem obrobnih vprašanj (Koleševa, Artnak, Zupanc) glede vprašanj, ki so sicer bolje rešena že v Statutu in Poslovniku OS.

Franc Kovač

Izredna seja Občinskega sveta - šentjurski vrtci med najdražjimi v državi

V ponedeljek, 23. junija, se je zgodila izredna seja OS, na kateri so svetniki potrjevali nove cene za vrtce. V oddelkih od 1 do 3 let so cene povišali za 19,8%, v oddelkih 3 - 7 let pa za 15%. Tako znaša zdaj polna cena varstva v prvi kategoriji 41 231 SIT, v drugi pa 36 047 SIT, kar je krepko nad slovenskim povprečjem. Zakaj se v Šentjurju otroško varstvo tako draži, na seji seveda ni bilo mogoče zvedeti. Po dokaj naivnih obrazložitvah s strani predstavnice občine gospe Judite in ravnateljice Ketiševe ni bilo videti, da bi kdorkoli resneje razmišljal o racionalizaciji otroškega varstva. Zakaj je občina pristala na tako velik skok cen, ki je nenadoma popeljal šentjursko varstvo otrok v sam cenovni vrh v državi, je težko reči. Tako ravnateljica Ketiševa kot tudi predstavnica občine nista pravzaprav navedli prav nobenega prepričljivega razloga za tako drastično povišanje cen, razen seveda tega, da so v vrtcih denar porabili in da ga potrebujejo še več. Čeprav je nekaj časa kazalo, da bodo socialdemokrati uspeli s svojim predlogom za povišanje cen le v višini povišanja maloprodajnih cen, to je okrog 9%, je na koncu vendarle povišanja strankarska disciplina. Zmago sta slavila predsednik odbora za družbene službe g. Čokl, kot najvnetejši zagovornik višjih cen in SKD, ki vse bolj suvereno ovlada družbene službe v občini.

Pod drugo točko izredne seje so svetniki obravnavali poročilo in načrt dela občinskega Sklada stavbnih zemljišč. Poročilo ni bilo ravno hudo prepričljivo, vendar pa se, razen g. Čokla iz SKD, vanj ni nihče posebno poglobil, zato je kljub nekaterim pomislekom bilo kaj kmalu soglasno sprejeto. Vprašljivi so bili stroški za računalniško opremljanje tajništva sklada, za kar naj bi Sklad porabil v dveh letih neverjetnih 5 milijonov SIT. Pa tudi sicer, kot je pokazala razprava, sklad ne dela v skladu z zakoni, saj nekatera sredstva dobiva in porablja mimo občinskega proračuna, s svojim lastnim 105 milijonov težkim proračunom pa predstavlja tudi odtujen finančni (in politični) center moči.

Kot tretjo točko dnevnega reda so svetniki obravnavali pobudo župana in predlog sklepov SDS glede ukinjanja štorovske enote ravnstvskega Metala. Zanimiva je bila trditev šentjurskih socialdemokratov (Jože Korže), da je ukinjanje štorovske enote ravnstvskega Metala, v katerem dela največ delavcev prav iz Šentjurja, izrazito politična poteza. Kot dokaz za to svojo trditev so navedli, da je ravnstvski Metal z vsemi dovoljenimi in nedovoljenimi sredstvi preprečil prodajo štorovske enote švedskemu kupcu, ki je imel resen namen v Štorah razviti Ravnam konkurenčno proizvodnjo. Občinski svetniki so sprejeli predlog SDS, da je potrebno s široko akcijo zavrniti ukinjanje štorovskega obrata in pokazati na politično ozadje tega dogajanja ter na njegove socialne posledice za šentjursko občino.

OS je brez razprave s tesnim preglasovanjem 11 : 9 potrdil tudi sklepe Gradbenega odbora za izgradnjo podvoza proti Hruševcu. Tako bolj iz zraka potegnjena finančna konstrukcija za ta zahtevni projekt (obrniki naj bi prispevali 280 000 DEM, KS Šentjur 230 000 DEM, Sklad stavbnih zemljišč pa 900 000 DEM) naj bi bila dovolj za začetek

gradnje, pa čeprav omenjeni zneski niti približno niso v skladu z občinskim proračunom in finančnimi možnostmi omenjenih porabnikov proračunskih sredstev. Gre za ponovni poskus, kako podvoz skozi stranska vrata pripeljati v občinsko prioriteto. Kot vse kaže bo vztrajnost pobudnikov le obrodila sadove. Seveda ni nobenega dvoma, da je polovično zgrajen podvoz najslabša rešitev, toda ali v razdalji nekaj sto metrov res potrebujemo poleg nadvoza pri Zikošku, ki je državna investicija, še lokalni podvoz, ki bo s težkimi desetninami ali celo stotinami milijonov dolgoročno omejil vsa občinska vlaganja v komunalo, čistilne naprave, ceste in podobno, je pa seveda še vedno resno strateško vprašanje. Odgovor nanj so z raznimi "horuk" akcijami že zdavnaj dokončno izsilili razni očetje obvoznice, župan Malovrh in občinski funkcionarji iz Hruševca. Zanimivo je, da so jim tokrat kar brez razprave pritegnili tudi občinski svetniki, sicer s preglasovanjem, toda vendarle.

Za konec še moje mnenje o tej seji. Kljub temu, da je bila pomembna, ne zasluži naziva izredna seja. Strinjam se z g. Artnakom, ki je odločno nasprotoval takšnemu zlorabljanju Občinskega sveta. Predsednica OS gospa Osetova je sklicala sejo brez zakonitene procedure, še enkrat ponižno pokleknila pred občinsko upravo ter še znižala že tako nizko ceno najvišji oblastni inštituciji v občini, ki jo vodi.

F.K.

Brigadir

Na srečanju brigadirjev mladinskih delovnih brigad v Levcu, ki je bilo 24. maja, so udeleženci poslali v javnost svoje sporočilo: "Z delom svojih rok smo pisali zgodovino našim otrokom...Prenesimo naše izkušnje na mlado generacijo...itd."

Tudi sam sem bil v mladinski delovni brigadi in me nanjo vežejo lepi spomini. Kljub temu pa ne pozabljam, da so MDB vendarle bile ne le otrok tistega časa, "kovačnica bratstva in enotnosti", kar jim nikakor ne gre šteti v slabo, temveč predvsem ideološki instrument vzgoje in selekcije "enoumnih" kadrov tiste družbe.

Gotovo imajo nekdanji brigadirji, zlasti razni komandanti in komisarji, ki so praviloma potem, ko so "odrasli" opravljali mnoge pomembne funkcije v politično - državni upravi, vso pravico, da se z določenimi cilji znova združujejo. Le bolj odkrito naj povejo, kaj hočejo!

Šentjurske brigadirje vodijo: Slakan, M.Koren, F. Škoberne, V. Jagodič.

Občina proti zasebnim zdravnikom

Med šentjurskimi zasebnimi zdravstvenimi delavci, ki opravijo kar okrog 70% vse javne zdravstvene službe, je sklep Občinskega sveta, ki je ultimativno zavrnil njihove zahteve, da jih Občina obravnava enako kot državno zdravstveno službo, vzbudil val nezadovoljstva. Občina vztraja, da morajo v 14 dneh plačati sporno najemnino za poslovne prostore v Zdravstvenem domu, sicer jim bodo odvzeli dovoljenje za delo in jih postavili pred vrata.

Zakaj spor glede najemnine?

Draga Kovač - Škoberne, šolska zdravnica:

Vzrok spora je v tem, da tako zasebni kot državni zdravniki dobivamo plačilo za svoje delo pod enakimi pogoji, najemnino za prostore pa smo v višini, ki v šentjurskem zdravstvenem domu krepko presega z Zavodom za zdravstveno zavarovanje dogovorjeno raven, dolžni plačevati le zasebni zdravniki. Točnih podatkov seveda nimamo, okvirni izračuni pa kažejo, da državno zdravstvo celo naših najemnin ne porabi za vzdrževanje zdravstvenega doma, temveč očitno za druge namene, verjetno tudi za svoje plače, medtem ko moramo mi še dodatno prispevati 50% k stroškom za morebitno investicijsko obnavljanje najetih ambulantnih prostorov. Skratka, gre za očitno pretakanje sredstev od nas k državnemu zdravstvu, prizadeti pa so naši pacienti. Ker se s takim načinom izkoriščanja zasebnega dela javnega zdravstva strinjajo tudi na Občini, smo zasebni zdravniki prepričani, da nas hoče Občina s nekorektnimi ekonomskimi ukrepi pripeljati nazaj v državno službo. Prav, če bi bila takšna zdravstvena politika na državni ravni, bi pač šli nazaj! Očitno pa ni in se grejo na Občini neko kvazisocialistično zdravstvo, res ne vem v čigavem interesu. V interesu boljših zdravstvenih uslug gotovo ne!

Hilda Prebil, otroška zdravnica:

Predlagane najemnine so zame nesprijemljive, saj zanje porabim prav vsa sredstva, ki mi jih Zavod za zdravstveno zavarovanje priznava za vse materialne stroške dispanzerja. Enostavno ne zmorem jih in jih ne bom plačevala. Na Občini so mi sicer obljubili, da mi bodo z ozirom na posebnosti otroškega dispanzerja, pogledali skozi prste, toda dokler ne dobim odločbe, ne bom rekla nič dokončnega.

Andrej Fidler, direktor ZD:

Glede najemnin bomo vztrajali na spoštovanju pogodb, ukrepa pa naj Občina. Sredstva od najemnin bodo šla za investicije, zlasti še za ZD Planina, ki nam predstavlja v celoti sorazmerno največji strošek. Če bo Občina zagotovila dodatna sredstva za ZD Planina, bodo lahko tudi najemnine nižje.

Edi Peperko, vodja oddelka za družbene dejavnosti na Občini:

Občinska premoženjsko - pravna služba je zadevo proučila in predlagala rešitev, ki jo je Občinski svet sprejel in je za nas obvezujoča. Zavedamo se, da so bolj kot same najemnine vprašljivi odnosi v ZD in upamo, da se bomo vendarle uspeli dogovoriti. Napenjanje mišic je lahko le škodljivo. Preko tega, da občina suvereno odloča o teh zadevah, ne bomo šli in bomo še naprej pogojevali koncesijo za javno zdravstveno službo z najemom prostorov v ZD, kar seveda lahko tudi pomeni, da bomo zdravnikom prisiljeni odvzeti dovoljenje za delo, če bodo odklanjali plačevanje najemnin, kot smo jo določili."

F.K.

Kdaj na kopanje na bazen?

Prve poletne vročine so že mimo, bazen pa še kar sameva. Kaj se dogaja z njim, smo poskušali zvedeti pri pristojnih.

Edi Peperko, vodja oddelka za družbene dejavnosti:

Bazen bo prav kmalu odprt. Najemna pogodba z NK Šentjur je sklenjena, mislim, da je bazen tudi že tehnično pripravljen in ne vidim nobenih ovir, da se kopalna sezona ne bi vsak hip pričela in tudi trajala ves julij in avgust. Ker še nimamo urejenih odnosov z Bakom, bazen predstavlja za najemnika še vedno predvsem le breme, zato bomo pripravljale stroške (okrog 100 000 SIT) in stroške kloriranja vode (okrog 200 000 SIT) še vedno pokrivali iz občinskega proračuna. Sicer pa naj bi stroške bazena kril bife oziroma pripadajoči gostinski obrat.

Vlado Grdina, predsednik NK Šentjur:

Bazen je tehnično pripravljen in bi lahko vanj spustili vodo. Čakamo le še inšpekcijske preglede. Z Občino smo se že pogovarjali, čakamo pa še na pisni dogovor. Ker vstopnina krije le okrog 20% obratovalnih stroškov, naš gostinski lokal pa še vedno nima uporabnega dovoljenja in tudi zadeve z Bakom menda še niso urejene, pričakujemo, da bo stroške kloriranja, sanitarnih pregledov in vsaj delno tudi vode pokrivala Občina. Odprtje bazena je odvisno predvsem od vremena in dogovora z Občino.

Tako, bazen je torej še vedno v dvojnih "božjih rokah", kar prav lahko pomeni, da bo tudi letos bolj suh kot moker.

F.K.

LDS zahteva ceste

Svojo tradicionalno letno zabavo - zgodila se je v začetku junija v Slivnici - so šentjurski eldeesovci zaključili s precej resno grožnjo (svoji) oblasti z zaprtjem slivniške ceste.

Takole so zapisali: spodaj podpisani občani v občini Šentjur brezpogojno zahtevamo takojšnjo uvrstitev cestnega nadvoza preko železnice na cesti Šentjur - Črnolica v državni proračun, takojšnje popravilo povsem uničenega odseka ceste Črnolica - Gorica in takojšnje dokončanje odseka Prevorje - Lesično... Če jim oblast ne bo prisluhnila v treh mesecih, so zagrozili z "nadaljnimi" ukrepi, vključno z zaprtjem omenjene ceste.

Takoj so zbrali okrog 100 podpisov, akcijo pa nadaljujejo na sedežu KS in po vaških skupnostih. Po izjavi predsednika KS g. Zorana Leskovška, ki je poleg občinskega svetnika SLS g. Cvikla in predsednika LDS g. Artnaka, eden od vodilne trojke, je odmevnost na to akcijo LDS razveseljujoča, saj zahtevo ljudje množično podpisujejo. Doslej so zbrali že preko 500 podpisov. Za pooblaščenca za realizacijo svojih zahtev so izbrali predsednika šentjurskega odbora LDS g. Artnaka, ki ima glede podobnih pritiskov izkušnje pri iniciativah za izgradnjo ceste Murska Sobota - Koper.

Rifnik - dan slovenske državnosti končno tudi v Šentjurju

Zanimivo je, kako težko in počasi se v Šentjurju uveljavlja praznovanje dneva državnosti. Tako uradne občinske institucije kot vsa množica naših kulturnih in pevskih društev se še vedno niso navadili, da bi počastitvi tega, za slovensko državo gotovo najpomembnejšega zgodovinskega dne, naklonili ustrezen delček svoje pozornosti in ustvarjalnosti.

Občinski možje so se letos sicer prebudili in so, verjetno kot protiutež prireditvi na Rifniku, ki jo od lanskega leta naprej organizirajo šentjurske politične stranke, pripeljali v kulturni dom celjski plesni orkester "Žabe". Žal je ta prireditev, kljub nesporni zanimivosti in kvaliteti izvajalcev, izpadla precej mlačno: poslušalcev je bilo komaj za slabo polovico dvorane.

Prireditve na Rifniku, ki so jo lansko leto sicer uveljavili socialdemokrati - ti so bili tudi letos koordinator skupnih priprav - so letos skupaj organizirali obe šentjurski KS in politične stranke. Ob kresu, ki sta ga slovesno prižgala najzaslužnejša Rifničana gospod Peter in Bohinčeva mama, a kljub temu ni in ni hotel zagoreti, se je zbralo preko 500 obiskovalcev. Pel je

mešani pevski zbor iz Jakoba, Študentski klub je pripravil priložnostni recital, slavnostna govornika sta bila župan Malovrh in predsednik KS Šentjur Erjavec, gasilci so izvedli ognjemet, Davor Fendre pa je poskušal zagreti množico s svojo muziko. Množičen obisk je organizatorje očitno presenetil, saj jim je prav kmalu zmanjkalo "tekočih zadev", kljub temu pa je bil vrh Rifnika živahen tja do ranih jutranjih ur.

V samem središču Šentjurja, razen na kandelabrih, spet skorajda ni bilo razobešenih zastav. Resevna, Lipa, Vrtec in šola so tiste redke ustanove, ki jih je tokrat treba pohvaliti. Alpos, Meja, Zdravstveni dom, Policija, obe bencinski črpalki ter kar vsi zasebni podjetniki od Akvonija dalje so očitno še vedno "neomadeževano naddržavni" oziroma skrajno malomarni. Na blokkih je bilo opaziti eno samo zastavo - na Dušana Kvedra 35!

Da pa ne bi Šentjurčanom delal krivice naj povem, da v nekaterih manjših krajih ni bilo videti niti ene same zastave. V Dobju in na Planini še celo na šolah ne.

F.K.

Nabor 1997

Šentjurski fantje, rojeni v letu 1979, so bili te dni postavljeni pred pomembno življenjsko prelomnico: šentjurska izpostava Obrambnega ministrstva je namreč med 2. in 4. junijem izvajala nabore.

Nabor ali "štelunga" je nedvomno pomemben dogodek vsakega mladeniča; počasi se je treba otresti materinega krila, posloviti od deških igric in pričeti razmišljati o svoji obvezi do domovine.

Nabornike je nagovoril podžupan Pungartnik, komisija pa je po pregledu zdravstvene dokumentacije, ki ga je opravila naborna

zdravnica Draga Škoberne - Kovač, zanje določila evidenčno dolžnost oziroma rod službe v slovenski vojski. Predsednica komisije je bila Frančiška Lajh, njen namestnik major Bogdan Hvalec je predstavljal slovensko vojsko, Karolina Šolinc Center za socialno delo, Hinko Pap pa je opravljal tajniške posle.

Delo z naborniki je potekalo v prijetnem vzdušju, brez tiste vojaške strogosti iz starih časov, naborniki pa so s svojim vedenjem tudi dokazali, da se zavedajo resnosti danega trenutka.

H. P.

Ponikva občina?

Svet KS Ponikva je na svoji junijski seji sprejel sklep, da se da pobuda za začetek postopka za izločitev KS iz občine Šentjur in njeno osamosvojitve. Ta zahteva je posledica težav zaradi premajhnega pritoka finančnih sredstev za realizacijo srednjeročnega programa 1996 - 2001 in tudi predvolilnih obljub svetnikov KS.

Po predvidevanjih naj bi znašal prihodek od samoprispevka v tem obdobju 62 milijonov SIT, kot sedaj kaže, pa ga bo samo 55 milijonov. Dodatna sredstva iz Občine v višini 20% od samoprispevka (to je 12,5 milijona SIT) so izpadla v celoti. Iz občinskega proračuna naj bi KS v petih letih dobila 52,5 milijona SIT, dobivamo pa po 7,2 milijona SIT letno, kar bo skupaj zneslo samo 36 milijona SIT. Ko vse te izpade prihodka seštejemo, vidimo, da bo Ponikva v tem srednjeročnem obdobju prikrajšana za 34,5 milijona SIT. Ker zaradi takega izpada ne bo mogoče realizirati načrtovanih del, se je svet KS znašel pred dilemo, kaj narediti. Ali poskušati dobiti več iz občinskega proračuna ali pa poskusiti s samostojno občino? Po pogovorih na Občini, da teh sredstev več ne bo, smo se odločili za drugo varijanto.

Obetamo si, da bi kot samostojna občina dobili od države povprečna sredstva na osnovi dohodnine, izravnavo za zagotovljeno porabo in zagon, iz lastnih virov pa prihodke iz nadomestila za uporabo stavbnih zemljišč, nekatere takse in davke, kar bi skupaj zneslo letno okrog 100 milijonov SIT. Po razporeditvi denarja za šolstvo, zdravstvo, otroško varstvo, socialo, lokalne ceste in podobno, kar se sedaj financira iz šentjurskega občinskega proračuna, bi nam ostalo več kot 7,2 milijona, kar dobivamo sedaj. Svet meni, da bi za Ponikvo bilo bolje, če bi bila samostojna.

Seveda pa ta pobuda, o kateri se bomo odločali na referendumu, postavlja tudi izziv. Verjamemo v lastne sposobnosti, da lahko Ponikvo vodimo sami, ali pa bodo še naprej o naših zadevah odločali drugje?

Predsednik sveta KS: A. Vrečko

"Štajerc v Ljubljani"

Partljičeva veseloigra "Štajerc v Ljubljani", ki jo je v Kulturni dvorani v Šentjurju predstavila gledališka skupina iz Kungote, sama po sebi pravzaprav nima posebnega pomena in ni vredna kolumne v Šentjurskih novicah. Po vsebini je prav gotovo ena od slabših Partljičevih stvaritev in gledališčniki iz Kungote niso bili sami krivi, da je v dvorani marsikdo zazelhal. Tvegal bom celo nasprotno trditev, da so jo za vaške amaterje s Ptujskega polja izvedli presenetljivo dobro. "Štajerc v Ljubljani" je le priložnost, da spregovorim nekaj besed o šentjurski kulturi.

Kot že nekaj časa opozarjam, imamo v Šentjurju dejansko razvito le zborovsko petje, vse druge dejavnosti pa so več ali manj v globokem snu. Pa čisto po nepotrebnem, kajti polna dvorana, ki je prišla gledat "Štajerca", je lep dokaz, da potrebujemo tudi drugačno umetniško ustvarjalnost. Dramski skupini imata menda le še šentviška Zarja in planinski gasilci. Pri tem ne gre prezreti, da je v proračunu za gledališko dejavnost namenjenih okrog pol milijona tolarjev, kar seveda ni nikakršna grozna vsota, je pa sila nenavadno in čudno, da je ne znamo potrošiti drugače, kot za amaterje iz Kungote. Ne vem, koliko je Občina primaknila podjetnim Kungotčanom, dejstvo pa je, da je bila občina animator in organizator tako te prireditve, kot tudi večine vseh drugih, ki smo jih bili deležni v zadnjih časih. Tudi uvodno besedo sta imela uslužbenca Občine, ekonomistka Martina (ki v zadnjem času povsod uspešno igra gospo Kolečovo) in celo, kot da gre za izjemen kulturni dogodek, tudi sam župan Malovrh. No, pa saj ta pozornost ne bi bila nekaj slabega, če ne bi bila znak nekakšne naše kulturne sprevrženosti: denar za kulturo porabljajo občinski uradniki, namesto da bi z njim spodbujali domačo ustvarjalnost. Je mogoče, da je naša kultura resnično tako na psu, da njene nežne pojavne oblike lahko preživijo le v popolni proračunski zaščiti? Ali pa je občinska politika tako zaverovana vase in v svoje kulturno poslanstvo, da še tistih nekaj fičnikov iz proračuna ni pripravljena (sposobna) vložiti v domačo ustvarjalnost in jih raje porabi za svojo promocijo? Seveda so možna še drugačna vprašanja in tudi drugačni odgovori. Te, ki sem jih postavil, razumite le kot provokacijo, ki naj spodbudi tiste, ki nanje morajo, znajo in hočejo odgovoriti.

F.K.

Pevci so spet peli sami sebi

V okviru srečanja mladinskih pevskih zborov v Celju sta gostovala v Šentjurju deklški pevski zbor iz Prage in mešani gimnazijski zbor iz Madžarske. Njun nastop pred trgovino Resevna na Mestnem trgu v soboto dopoldne je za mlade pevce gotovo bil razočaranje, kajti skupno okrog 90 pevcev je pelo več ali manj samim sebi. Le peščica domačinov, morda jih je bilo okrog 20, je pevce počastila s svojo pozornostjo, pa še od teh jih je nekaj med nastopom veselo klepetalo. Tudi naših pevcev, tako vrstnikov nastopajočih kot odraslih, ni bilo med poslušalci, nastopajoči pa si niso prislužili niti tradicionalnega šopka. Nekaj čaš soka, ki ga je prispevala mestna KS, je verjetno komajda ublažilo našo nezainteresiranost.

Deklice iz Prage so presenetile z zelo dobrim petjem, zapele so nam celo Zagorske Zvonove in Kje so tiste stezice v slovenščini, gimnazijci pa so se z živahno pesmijo podali tudi po šentjurskih ulicah.

Madžarska mladost na šentjurskih ulicah

Šentjur v rožah

Na pobudo KS Šentjur mesto so se odzvali naši cvetličarji in poskrbeli za lepše mesto. Pred Občino sta zdaj na novo zasajeni dve cvetlični gredi. Vrtnarstvo Celje je prevzelo gredo ob Pešnici, Vrtnarstvo Valner iz Vodruža pa sosednjo. Cvetlice pred Kulturnim domom in pred Malgajevim spomenikom so v oskrbi gospoda Razborška, Ipavčevo hišo bo oskrbovala Kmetijska šola, spominski park Ipavcev ob cerkvenem zidu pa cvetličarni Metka in Majda. Cvetličarji so tudi obljubili, da bodo svoje cvetlice tudi vestno oskrbovali in bodo tako njihove gredice tudi njihov trajni reklamni poligon.

Njim in gospodoma Podkrižniku in Škorniku velja zahvala KS.

Zadnje vesti

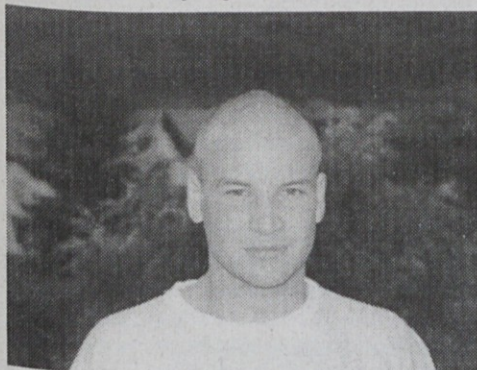
Po nepotrjenih vesteh je bi v soboto, 28. junija na obisku v Šentjurju obrambni minister Turnšek. Ogledal naj bi si Brigadirski dom v Šentvidu ter ga po možnosti najel za potrebe slovenske vojske.

Na Selah je bilo to soboto 11. državno tekmovanje v kmečkih igrah, ki jih je letos organiziralo šentjursko Društvo podeželske mladine. Na razmeroma dobro obiskani in organizacijsko slabše pripravljenih igrah so zmagali mladi kmetovalci iz Sv. Antona s Pohorja. Šentjurska ekipa, lanski zmagovalec iger, se je kljub odličnim nastopom kosca Majcena in grabljice Korenjakove, zaradi slabega "umetniškega vtisa" v prvi predstavitveni tekmovalni točki (13. mesto), uvrstila na 4. mesto.

Isto soboto popoldne je lansko jesen ustanovljeno Turistično društvo Dobrina pripravilo zelo uspešno folklorno prireditev "Ohranimo kulturno dediščino naših babic in dedkov". Na prireditvenem prostoru pred gasilskim domom, v bližini zdavilnega Grajskega vrelca, pod platnenimi ponjavami se je zbralo okrog 300 poslušalcev in gledalcev, ki so z zadovoljstvom spremljali izvajanja 15 vokalnih in instrumentalnih skupin iz bližnje in daljne okolice. Dobrinčani so to odmevno prireditev namerno pripravili v bližini lepo urejenega bazenčka, saj bi radi opozorili na svoje turistično - zdraviliške ambicije.

Šentjurčan na West - Pointu

Vojko Sotlar je rojen 27. 9. 1976. Živi v Hruševcu in je študent 2. letnika obamboslovja na FDV v Ljubljani. Je edini Slovenec,

ki je bil letos sprejet na Ameriško vojaško akademijo West - Point. Od 25. junija, ko odleti za New York (akademija se nahaja 50 milj od mesta), bo kadet 195. generacije te akademije, ki ima najdaljšo vojaško tradicijo na svetu.

Da začneva od začetka, ali si imel že kot otrok svojo vizijo o bodočem poklicu, o vojaškem poklicu?

Da sem se že takrat odločil, kaj bom, ne morem reči. Tako kot so deklice sanjale o učiteljicah, zdravnicah, medicinskih sestrah ..., smo fantje želeli postati gasilci, policisti in vojaki. S prijatelji smo imeli prave vojne z malimi vojakci.

Maturiral si na Kajuhovi gimnaziji v Celju, kako to, da si se odločil za študij obramboslovja?

Mislil, da je bilo v 2. letniku ko sem začel razmišljati, da me vojaščina še najbolj zanima. Mogoče je na mojo odločitev malo vplivala tudi vojna za osamosvojitvev Slovenije.

Kdaj si sploh izvedel, kaj je to West - Point?

Pred približno desetimi leti, ko sem gledal TV nadaljevanko Sever in Jug.

Kako si prišel na idejo, da je West - Point nekaj zate?

Pravzaprav o West - Pointu nikoli nisem razmišljal. Zdel se mi je popolnoma nedosegljiv in neuresničljiv. Splet naključij pa mi je pomagal, da so se mi uresničile sanje. Lani jeseni sem si na košarki zvil gleženj in ko sem v čakalnici čakal na zdravniški pregled, sem v časopisu opazil razpis za West - Point. Rekel sem si, da nimam kaj izgubiti. In uspelo mi je.

Kako to, da si ti edini Slovenec, ki se mu je uspelo vpisati na najbolj znano vojaško akademijo na svetu?

Čudim se, da so sploh vzeli Slovenca, glede na to, da nas nočejo v Natu in da sprejmejo na leto samo deset tujcev iz vsega sveta.

Tu je bila torej konkurenca huda. kaj pa še pred tem selekcija Ministrstva za obrambo RS?

Na razpis se nas je prijavilo 105. V ožji izbor se nas je uvrstilo po šest za kopensko, mornariško in letalsko akademijo. 18 nas je torej delalo ameriške sprejemne izpite, sprejeti pa smo bili trije, vsak na eno akademijo.

Si se za teste veliko pripravljal?

Za pisni del, t.j. intelektualne, psihološke teste, matematiko in angleščino se nisem nič pripravljaj. Največ truda sem vložil v fizične priprave, kjer sem bil najšibkejši.

Pred nekaj dnevi si imel govor na podelitvi certifikatov o sprejemu na West - Point, kjer so bili prisotni navdušeni nad tvojim znanjem angleščine. Od kod takšna tekoča angleščina?

Predvsem od računalnika in televizije. Osnov sem se seveda naučil v šoli.

Štiriletno šolanje na tej akademiji stane 250.000 ameriških dolarjev. Kako si lahko to privoščiš?

Mene ne stane nič. Jaz si še enega tedna ne bi mogel privoščiti. Vsak kadet dobi od ameriške vlade mesečno 558 USD bruto. Če odšteješ vse davke, ostane približno 130 USD. Američani plačajo še prvo in zadnjo letalsko karto. Od Ministrstva za obrambo RS pa dobim še dodatnih 200 USD mesečno in dve povratni letalski karti na leto.

Je to dovolj denarja, da preživiš?

Mislil oziroma, kakor čujem, še preveč. Pravijo, da denar lahko zapraviš le za sladole in znamke. Bomo videli. Sicer pa v višjem letniku kot si, več dobiš.

Ali je res, da lahko vzameš s sabo le 10 stvari?

Obvezno moram imeti športno torbo, črne čevlje in športne copate. Lahko pa vzamem še neelektrično budilko, eno majhno sliko v okvirju, ročno uro, glasbeni instrument, fen, električni brivnik, verski material.

Kaj bi še ti vzel, če bi lahko?

Vsaj en zaboj Laškega piva, veliko "jugo muzike", pa eno "fajno" mrho.

So na akademiji tudi ženske?

Bolj malo, približno 20%. Upam, da se bo našlo kaj dobrega.

Tri stvari, ki se jih najbolj veselíš?

Da grem v Ameriko na to šolo, da se bom športno udeleževal, da bom končal to akademijo, da si bom v živo ogledal NBA tekmo.

Tri stvari, ki se jih najbolj bojiš?

Da se me bo vsak lahko privoščil, kako bo šolo, ali bom psihično in fizično vzdržal.

Ali vsi, ki so na akademijo sprejeti, le - to tudi končajo?

Niti približno. Povprečno jih kar dve tretjini odstopi. Predvsem zaradi hudih psihičnih pritiskov.

Kaj boš najbolj pogrešal?

Televizijo, računalnik(igre), starše, prijatelje, domačo hrano...

Boš po končanem študiju ostal v ZDA ali se vrneš domov?

Domov moram priti, saj sem podpisal pogodbo z Ministrstvom za obrambo, da bom po šolanju delal za Slovensko vojsko dvakratni čas šolanja, to je osem let.

Kaj bi rad postal, obambni minister, general Slovenske vojske ali kaj drugega?

General Slovenske vojske.

Kaj bi predlagal mlajšim, ki bi želeli na West - Point?

Najbolj pomembno je, da imaš nekaj v glavi. Berite angleške knjige, glejte TV, delajte z računalnikom, veliko fizično trenirajte, na maturi morate biti vsaj prav dobri, predvsem pa si morate to želeti bolj kot vse drugo.

Bi želel še sam kaj dodati k najinemu pogovoru?

Rad bi se zahvalil vsem, ki ste mi kakorkoli pomagali in vsem za izrečene čestitke.

Najlepša hvala.

Vojko, želim ti veliko uspeha, vzdržljivosti in trme. Prijatelji smo s tabo. Good luck!

Hvala, I' ll need it.

Grega Kovač

TRGOVSKO PODJETJE
AHAC
d.o.o.

Stopče 31, 3231 Grobelno tel. & fax. 063/794-030

**Največja ponudba alkoholnih
in brezalkoholnih pijač!**

AKCIJA V NESEGU JULIJU

LAŠKO PIVO 0,5L - ZABOJ
2.550,00 SIT

PLOČEVINKE ZLATOROG CLUB 0,5L
2.700,00 SIT

LEDENI ČAJ breskev brick FRUCTAL 1/1 65,08 SIT

LEDENI ČAJ deit limona 1/5 l 119,84 SIT

NOVO PIVO NOVO PIVO NOVO PIVO
CELJSKI GROF 80 SIT

Vsak mesec novo presenečenje!
Ne zamudite takšne prilagoditve!

Telekom
Slovenije
POSLOVNA ENOTA CELJE

TELETRGOVINE

Celje, Cankarjeva 4

telef. št. 421-444

Celje, Lava 1

telef. št. 421-344

Velenje, Kidričeva 2a,

telef. št. 861-444

◆◆ **BLIŽE SMO SI, KOT SI MISLIMO** ◆◆

**NIŽJE OBRETNNE MERE ZA POSOJILA
ZA PREBIVALSTVO!**

POČITNICE IN DOPUSTI SO PRED VRATI!!!!

*Da bi vam olajšali denarne izdatke za zaslužene počitnice,
smo vam pripravili ugodno ponudbo posojil po nižjih
obrestnih merah.*

*Ne odlašajte z odločitvijo. Na osnovi računa turistične ali druge
agencije, so vam na voljo posojila že od T + 7% dalje.*

Če želite gotovini, vas v banki čaka posojilo že od T + 8% dalje.

Znižali smo tudi stroške kratkoročnih posojil.

*Ponudba velja za komitente banke in nekomitente. Obiščite
nas in se prepričajte o konkurenčnosti ponudbe.*

So stvari, ki jih lahko ponudi le dobra banka.

banka celje

V varnem zavetju tradicije

Zidar Metka, s.p.

Ljubljanska 1, Šentjur,
telefon: (063) 743-472

Trgovina ROSANA Vas vabi
v svojo prodajalno v
ŠENTJURJU, Ljubljanska
cesta 1, nasproti Alposa

**V PRIČAKOVANJU POLETJA SMO V
TRGOVINI ROSANA
ZA VAS PRIPRAVILI PESTRO IZBIRO:**

T-shirt maj odraslih	že za 390,00 SIT
T-shirt maj otroških	samo 350,00 SIT
kratkih hlač otroških	od 780,00 SIT dalje
otroških kompletov	že za 1.200,00 SIT
kratkih hlač za ženske in moške	že od 1.400,00 SIT dalje
moških srajc	že za 1.550,00 SIT
brisač	od 510,00 SIT dalje
Poleg tega smo za vas pripravili še veliko izbiro spodnjega perila	in
kopalk	od 450,00 SIT dalje

delovni čas:

vsak dan 8⁰⁰ - 19⁰⁰
sob 8⁰⁰ - 12³⁰

*V trgovni ROSANA vas
z veseljem pričakujemo!*

Aco Pepevnik - človek s Himalaje!

Preden sem pozvonila pri Pepevnikovih, sem sama pri sebi iskala primerna vprašanja, ki bi jih lahko zastavila človeku, ki se je pred kratkim vrnil z vrha Mt. Everesta. Hoja po robu življenja? Morda je čaravno v tem, da se človek šele takrat počuti živ, ko v ohranitev svojega bitja vloži vse svoje znanje in moči? Morda ravno tisti, ki največkrat izzivajo usodo, najbolj hlepijo po življenju? Vsakdo skriva kakšno željo, katere izpolnitev čaka vse življenje. Nekateri živijo, da jo uresničijo, drugi se jo bojijo uresničiti, ker bi potem izgubili svoj cilj in smisel. Aco Pepevniku se je uresničila prenekatera, a še vedno ga je nekaj vleкло nazaj v gore, v neizprosno naravo, v novo preizkušnjo samega sebe, v osvojitve novih vrhov... Zakaj? Morda boste odgovor našli med njegovimi besedami...

"Z alpinizmom se ukvarjam že 23 let. Vedno sem imel rad hribe in zame ta šport pomeni vračanje nazaj k naravi, ki je lahko včasih zelo kruta, a jo kljub temu zelo ljubim. Mislim, da sedaj poznam vsaj delček vsega kar nas obdaja. Hkrati ima alpinizem tudi prvine drugih športov: daje mi občutek, da sem nekaj dosegel, kar me vleče naprej, na naslednji hrib. Spoznaš tudi dežele in ljudi ob vznožju hribov, njihovo kulturo življenja... Človek potem bolj ceni domačo dolino. Nekakšna duhovnost se skriva v tej povezanosti z naravo, brez avtomobilov in ostalih civilizacijskih dobrin. Tam sem srečal mnogo ljudi, ki so za naše pojme revnejši, a hkrati tudi duhovno bogati, močnejši, bolj srečni.

Seveda je že med pripravami na takšno odpravo prisoten tudi strah. Strah mora biti. Strah pred nepoznanim. Pred odhodom vse načrtuješ, naštu-diraš vse do zadnje podrobnosti, a še vedno ne veš, kaj te v resnici čaka. Ni prijetno iti od doma, ko veš da nikoli ne moreš biti prepričan, da prideš nazaj. In ko se soočiš s takšnim hribom, je tu ponovno strah, kar je prav. Če te ni strah, ne živiš dolgo.

Leta 1983 sem se prvič odpravil na Himalajo - na Gaurishankar. Tam sem iz vrha tudi prvič v živo videl Mt. Everest. Ta hrib mi je vzbujal spoštovanje in niti pomisliti si nisem upal, da bom kdaj plezal nanj. Že to, da sem ga videl, pa čeprav le od daleč, mi je povsem zadostovalo. Mislim sem si: Tako, zdaj lahko pa kar neham.

Leta 1989 pa se mi je uresničila želja, ki si je sploh nisem upal želeli. Hrvatje so organizirali odpravo na Mt. Everest. Spoznali smo se z njimi in vzeli so me s seboj. Plezali smo po Velikem koloarju, a nas je slabo vreme ustavilo še pred vrhom. Vsak od nas je bil najmanj 2 krat v plaz. Sam sem prišel še najvišje - 7900 m - od koder me je odnesel četrti plaz. Tedaj sem odnehal. Vem kje je moj maksimum in živim zato, da ta maksimum vložim v vse kar počnem, vendar nikoli ne grem preko svojih sposobnosti. Včasih me ta maksimum pripelje na vrh, včasih ne. Vrh Everesta je ostal neosvojen, a zaradi tega nisem bil preveč razočaran. Vesel sem bil, da sem prišel domov živ. Da se bom kdaj ponovno podal na tega orjaka, o tem nisem razmišljal. Večini alpinistov nikoli v življenju ni dana možnost priti pod vrh Everesta!

V lanskem letu pa se je prikazala možnost, da bi lahko bil ponovno član hrvaške odprave na Mt. Everest. Z Milanom Romihom, s katerim plezava skupaj že 10 let, sva se začela pogovarjati o tem in drug drugega prepričevati in nagovarjati. Počasi sva se ogrela in začelo se je.

Najprej je bilo tu najbolj mučno obdobje - zbiranje sponzorjev in denarja. Prositi za denar v teh časih ni enostavna stvar in marsikje sem bil deležen ponižanja. Obljubil sem si, da nikoli več ne bom sam zbiral sponzorjev. Počutil sem se kot siromak. Zaenkrat znaša ta številka 17.000 dolarjev, vendar bo k temu najbrž treba prišteti še okoli 1500 dolarjev za opremo, ki jo je v viharju odneslo. Samo za obleko in obutev sva dala vsak 5000 dolarjev.

Prišel je 30. marec, ko se je odprava zares začela: preko Brnikov v Frankfurt, New Delhi in Katmandu. Vsak je prinesel s seboj okrog 30 kg opreme (brez hrane, kisika, spalnih vreč in šotorov). V naslednjem

tednu je potekala nabava še ostale opreme, ki se je na koncu nabralo za okrog 5 ton. V odpravi nas je bilo 20 alpinistov in 5 Šerp.

Sledilo je 10 dni aklimatizacije in nato 16. aprila odhod s tovornjaki in džipi iz Katmanduja proti Tibetu na približno 4500 m visoko Tibetsko planoto. Na 5200 m je bila tako imenovana avto baza, le 40 km oddaljena od stene, kar je prednost severne strani Everesta. V avto bazi,

Aco Pepevnik

kjer smo delali aklimatizacijske ture do 6200 m, smo ostali 6 dni. Hodili smo na grebene, zato da smo pripravili telesa na višino prave baze. Ta je bila na višini 6400 m, kamor smo z jaki (tibetansko govedo) prišli 30. aprila. Bili smo praktično na ledeniku. Težava je bil v tem, da je bila baza previsoka in zaradi pomanjkanja kisika se nisi mogel dovolj spočiti. Ves čas sem bil utrujen. Temperatura je bila podnevi -10 ponoči pa -20stopinj C. Poskušali smo se ves čas prehranjevati s hrano, ki smo je bili vsi najbolj vajeni. Šerpe so bili tudi kuharji in v bazi smo jedli kuhano hrano. Za gorivo so nam služile plinske jeklenke, ki smo jih kupili v Nepalu, ker so v Tibetu edino razpoložljivo gorivo jakovi iztrebki, ki jih domačini posušijo in jih nato pokurijo. Dreves na Tibetu ne boste našli. Pokrajina je podobna Luni, le skafander bi še moral imeti.

Tu se je začelo plezanje po severnem grebenu. Vso opremo smo alpinisti in Šerpe znosili še 400 m višje od prave baze. V skupinah po štiri smo hodili v steno, plezali nekaj časa, ko smo bili utrujeni smo se vrnili v bazo počivat in dobili zamenjavo. Kmalu smo imeli postavljen tabor na višini 7000 m in nato še na 7800 m. 10. maja je bila stena toliko pripravljena, da bi lahko šli na vrh in z Romihom sva se odločila za prvi poskus, a sva se po dveh dneh na višini 7000 m obrnila.

V tistem času je bilo tam 10 odprav. Že 6. maja je začel pihati orkanski veter, ki je večino ljudi pripravil do umika s hriba. Nekaterim umik ni uspel pravočasno... Veter je pihal s hitrostjo 250 km/h. Nad 7500 m je z gora praktično izbrisal vse in tudi o naših šotorih in opremi na 7800 m ni bilo več niti sledu.

19. maja sva se z Romihom odločila za drugi poskus. Odšla sva iz baze in prespala v prvem taboru. Naslednji dan sva še z dvema Hrvatoma in dvema Šerpama napredovala do višine 7800 m. Tam smo vsi skupaj kar 5 ur in pol postavljali dva majhna šotora. Veliko se je dalo narediti kar z debelimi rokavicami na rokah, včasih pa je bilo treba rokavice tudi sneti, kar je bilo v tistem mrazu zelo nevarno. Ponoči je veter oba šotora popolnoma razcefral. Hrvata in eden izmed Šerp so sestopili. Ostali smo le še trije. 21. maja smo se kljub močnemu vetru odpravili naprej proti višini 8300 m. Na višini 8200 m je Milan zaradi mraza sestopil. Pogovarjati se v tem vetru ni dalo, tako je samo pomahal in se obrnil. Ostal sem sam s Šerpo, ki je dobil ozeblino na četrtem prstu in ga prav tako ni bilo lahko prepričati, da greva naprej. Opremo - spalno vrečo,

kisikovo masko, ventile in hrano - je nesel na višino 8300 m in takoj sestopil. Zdaj sem ostal sam!

Hodil sem počasi, naredil 5 do 6 korakov in počival. Počival sem kar stoje in dihal. Če bi se vsedel, bi porabil preveč energije za vstajanje. Nobenih nepotrebnih gibov nisem delal. Takrat pravzaprav še nisem razmišljal o vrhu. Želel sem le priti na to višino in preveriti, kako je z opremo, ki jo bomo potrebovali za zadnji naskok. Le - to smo kupili od neke druge odprave, ki je zaradi nesreče odnehala. Praktično smo kupili mačka v žaklju in kot sem kasneje ugotovil, nismo sklenili preveč dobre kupčije. Tu sem preživel zelo neprijetno noč. Zadremal sem samo za dve urici, ko sem uporabljal dodatni kisik. Ker sem se dobro počutil, sem se ob treh zjutraj odpravil proti vrhu.

Ko si iz oči v oči s takšnim hribom, postane pomembno samo tvoje preživetje, ostalega sveta kot da ni. Samo ti in Hrib. Ves čas razmišljam samo o naslednjem trenutku. Nikakor ni čas razmišljati o čem ali kom drugim. Pretehtaš vsak korak, ali bo šlo naprej ali ne. Rešijo te lahko samo pametne odločitve in tukaj se pokažejo dolgoletne izkušnje v

Mount Everest v ozadju

alpinizmu. Najbolj opazuješ vse tisto, kar ti lahko predstavlja nevarnost in se nato z izkušnjami poskušaš tej nevarnosti izogniti. V steni je tisoč stvari, ki ti lahko to preprečijo in šele tedaj se zaveš, koliko pravzaprav tukaj pomeniš ti - praktično nič! Ne moreš se preprosto ustaviti in reči: Ne grem se več! Ne moreš kar odstopiti, pod nobenim pogojem. Nobena kriza ti ni dovoljena.

Žal se lahko izogneš samo objektivnim preprekam, tistim, ki jih lahko vidiš. Tu so tudi bolezn, čeprav se ponavadi ne dogaja, da bi kdo zbolel. Fizično in psihično se toliko pripraviš, da ni teh problemov. Drugače so največji problem v gorah driske, ki še dodatno povečajo nevarnost dehidracije.

Tisto, česar je strah vsakega himalajca, pa sta pljučni ali možganski edem. Pri tej bolezni ni nobene garancije in absolutne možnosti preprečitve. Nikoli ne veš ali ga boš dobil ali ne. Ljudje so že osvojili 8000 m in nato pri povratku v dolini dobili edem. Do te bolezni pride ponavadi zaradi slabe aklimatizacije. Sam si pravzaprav sploh ne moreš pomagati. Pri pljučnem edemu se utapljaš v lastni tekočini, ki ti zalije dihalne poti. Potrebno je čimprej sestopiti niže. Pri možganskem edemu pa tako ali tako ni veliko pomoči. Tudi, če ga preživiš, ostanejo posledice.

Na višini 8300 m sem začel uporabljati dodatni kisik. Bilo je zelo mrzlo. A najhuje je bilo hoditi mimo trupel, ki so ostala na grebenu. Bilo jih je 6 in bili so kot živi... nekateri so sedeli... nekateri so ležali... Najbolj me je obremenjevalo dejstvo, da so vsi ti ljudje že bili na vrhu in nato umrli na poti navzdol. To je bila zame zelo velika psihična obremenitev in ni bilo lahko najti motivacije za nadaljevanje poti. Kasneje sem srečal še Kanadčana, ki se je ravno tako sam prebijal proti vrhu in skupaj sva šla naprej.

22. maj, 10:45! S Kanadčanom sva bila najvišja človeka na svetu! Pravzaprav sem bil tiste pol ure jaz najvišji, ker je bil Kanadčan manjši od mene. Čustven izbruh, ki ga človek doživi v takšnih trenutkih, je težko popisati. Jokala sva od sreče in obema je bilo kar nerodno, ko sva opazila solze drug drugega. Začela sva fotografirati, kar sploh ni bilo enostavno. Pri vetru 150 km/h in -52 stopinj celzija izvlečeš roko iz rokavice, narediš posnetek, dva in si naslednjih nekaj minut ogrevaš roko. 36 posnetkov je uspelo, ostali pa ne, ker mi ni povsem uspela zamenjava filma. K sreči se je vse končalo brez omrzlin.

Če pomislim, se takrat še nisem povsem zavedal, da mi je uspelo. Vsa moja koncentracija je bila posvečena vrnitvi v bazo. Spet je bilo treba mimo vseh tistih trupel... Na 8500 m mi je zmanjkalo kisika. Tam sem tudi izgubil izpred oči Kanadčana, ki je imel kisika dovolj. Postal sem zelo utrujen, zaspan... začelo me je zebsti. Naredil sem 10, morda 15 korakov, pa nisem mogel več. Moral sem sestiti in počivati. Spanca v takem trenutku praktično ne moreš premagati, a če zadremaš za dlje kot 5 minut, se ne zbudiš več. Večkrat sem zaspal, a sem se očitno vselej pravočasno zbudil. Usoda? Kdo ve.

Na 8000 m sem srečal Pavleta Kozjeka in Nemca Stilerja, ki sta počasi napredovala proti zadnjemu taboru. Misлил sem, da bom prespal na 7800 m, pa ni bilo več šotorov in moral sem naprej. Ob 22:00 sem prišel do tabora na višini 7000 m, kjer je na vzpon čakal Smiljan Smodiš. V bazo sem sestopal 23. maja, v zelo lepem in sončnem vremenu. Ta dan je bil skoraj brez vetra in za približno 30 stopinj C bolj tople. Pavle Kozjek je prišel na vrh brez dodatnega kisika, kar je zelo velik dosežek. Ves čas vzpona sem bil povezan z bazo, tako da so že medtem, ko sem še hodil z vrha, klicali domov ženo in ji povedali, da je vse v redu. Ob 12:00 (po našem času) je že vedela za veselo novico.

Ko sem se vrnil, je v taboru zavladalo veselje. Sam sem ga še najmanj čutil, ker mi še vedno ni bilo čisto jasno, kaj mi je uspelo. Odprli smo steklenico whiskyja, naredil sem požirek... Potem so mi rekli naj raje pokličem domov, ker kasneje tega ne bom več sposoben. Govorila sva z ženo, sledil je drugi požirek močne pijače, potem sem zaspal. Prijatelji so me odnesli v šotor.

28. smo vsi zapustili bazo, praktično brez poškodb. Dva sva bila na vrhu! Tako sem prvi, ki je ponesel slovensko (po osamosvojitvi) in šentjursko zastavo na vrh Mt. Everesta. Mt. Everest je tretji osem tisočak, ki smo ga osvojili štajerci: 1975 je bil Kotnik iz Velenja na Makaluju, leta 1995 sem bil jaz na Cho - Oyu in sedaj še na vrhu Mt. Everesta.

Vesel sem bil dobrodošlice, ko sem prišel domov. Zelo lep je občutek, da krajani še vedo, da se kaj dogaja. Lepo bi bilo, če bi se kdaj zbralo toliko ljudi tudi pred odhodom na odpravo, ko veliko bolj potrebuješ podporo. Prej me je marsikdo obsojal, sploh če je bilo treba dati denar. Zahvaljujem pa se vsem tistim, ki so mi kakorkoli pomagali.

Trenutno si nisem zastavil še nobenega drugega cilja. Najprej se moram spočiti. Shujšal sem za 11 kg in mislim, da bom potreboval kar mesec ali dva, da si povsem odpočijem. Sicer še nič ne vem kaj bo, a kakor mislim zdaj, na podobno odpravo več ne bom šel. Lepo je biti doma!"

Aco Pepevnik se še enkrat posebej zahvaljuje tudi vsem sponzorjem: Generalnemu sponzorju Krki - Novo mesto, IEM d.o.o. Ljubljana, FACIG d.d. Ljubljana, MDM d.o.o. Ljubljana, Volar d.o.o. Novo mesto, INTEL servis d.o.o. Novo mesto, PAM d.o.o. Novo mesto, TERMOTEHNIKA p.o. Novo mesto, SLIKOPLESKARSTVO Tomazin Marjan Novo mesto, SERVIS Bajc Bine s.p. Novo mesto, GRADBENA DELA Strasbergar Novo mesto, ALOKSIDAL Slovenska bistrica, CLIMBER in Občina Slovenska bistrica, EVEREST in Občina Šentjur, ČETISK Celje, SCANART Vojnik, Cestno podjetje Celje, MLACAR Grobelno, Tovarna nogavic Polzela, Zavarovalnica Triglav, KOS Inženiring Grobelno, YURMES Šentjur, MACROCOM Šentjur, KRESNIK Blagovna, Prevoznništvo Rajh Šentjur, MONTEH Šentjur in KORELI Šentjur.

Barbara Gazvoda

Andrej Mazej: odhajam s Slivnice

Andrej Mazej je župnik v slivniški fari, katere zaščitnica je Marija Magdalena. Njej posvečena cerkev, zelo lepa in 270 let stara arhitekturna stvaritev, stoji na romantičnem platoju sredi vasi Slivnica, od koder ti oko seže takorekoč po vsej župniji. Okrog 1700 župljanov Slivnice oziroma njihov župnik ima na skrbi poleg farne cerkve še 4 podružnice. Sveti Janez bedi nad pokopališčem na Slivnici, Sv. Helena gleda z vrha Javorja, Sv. Miklavž v Bukovju - cerkev, ki jo odlikuje odlična akustičnost - ni viden, v Gorici pa kraljuje Sv. Urban, ki vse bolj prevzema funkcijo farne cerkve.

Bilo je točno opoldne, ko so se takorekoč hkrati oglasili zvonovi, kar s treh slivniških zvonikov. "Vestne mežnarje imate", sem skušal biti pozoren.

"Ah, kje pa! Že dolgo sem za vse sam. Zvoni kar elektrika."

G. Mazej je bil doma v Lepi njeni nad Šoštanjem, kjer se je rodil kot nezakonski otrok leta 1950.

"Nisem imel ravno najlepšega otroštva. Z materjo sva živela v Sedovškovi koči, na kmetiji maminega bratranca, lahko bi rekel prej v pomanjkanju, kot kaj drugega. Vse do mojega sedmega leta je mama hodila na šihit v Šoštanj, uro in pol hoda v eno smer. Leta 1957 sva dobila stanovanje v majhni leseni hišici, v nekašnem barakarskem naselju v Šoštanju, v bližini nekdanje cerkve Sv. Mihaela. Te cerkve danes več ni, ker se je pogreznila v rudniško jezero. Tu se je pričelo moje vstopanje v cerkveno življenje. Bil sem ministrant, zelo dobro sem se razumel s tamkajšnjim kaplanom Štefanom Casarjem in je moje šolanje na malem semenišču v Mariboru bilo logična posledica doživljanja harmoničnega sožitja v šoštanjskem župnišču. Glavni organizator moje nove maše v Šoštanju je bil sedanji ponkovški župnik Herman. Nato sem bil 7 let kaplan v Velenju. To so bila pavzaprav moja najlepša leta. Razbremenjen vseh vnanjih skrbi sem se posvečal duhovnemu življenju in katehezi. Leta 1983 sem prevzel slivniško župnijo.

Slivnica je zame pomenila izziv in kot se je kasneje pokazalo, tudi veliko preizkušnjo. Že pred prihodom v Slivnico mi je bilo na škofiji nakazano, da me tu čaka gradnja župnijskega doma pri Sv. Urbanu, kar je pomenilo tudi premik težišča cerkvenega

dogajanja s Slivnice v dolino. Tu so se začele moje težave, ki so se vsa ta leta samo stopnjevale in me tudi privedle tako daleč, da sem prosil za premestitev. Zdaj je že vse odločeno in meseca julija odhajam s Slivnice."

Čeprav sem vedel za težave gospoda Mazeja, me je njegov zadnji stavek presenetil. Ker je v zadnjem času v javnosti

glede sporov v Slivnici vladalo zatišje, sem domneval, da so se težave umirile. Očitno je bilo, da ga je gospod Mazej izgovoril z muko in veliko grenkobe v glasu.

Bi vendarle hoteli podrobneje razčleniti razloge za Vaš odhod?

"Težko govorim o tem, ker pa vem, da je to tema, ki v časopis sodi, bom nekaj le rekel. Poglejte, 30 let je že odkar se je s Slivnice odselila šola, s Slivnice tudi vztrajno odhajajo mladi ljudje. Danes ima vas Slivnica menda vsega le še enega ali dva prvošolčka. Povsem razumljivo je, da se je škofija odločila, da za ljudmi gre tudi cerkev. Žal sem to neprijetno nalogo, ki je naletela na močan negativni odmev med Slivničani, dobil jaz in ko je prišlo do spora, se je škofija previdno umaknila in me pustila samega. Prav gotovo nekaterih stvari nisem speljal najbolje, toda verjemite mi, odhajam z zavestjo, da sem storil vse, kar je bilo v moji moči. Očitno pa to ni bilo dovolj, kar pa ni bilo odvisno samo od mene. V Slivnici je problem tudi denar. Mnogi ga res nimajo, veliko pa je takih, ki niso pripravljeni prispevati za Cerkev, ker se bojijo vplivnih posameznikov. Moram reči, da so Slivničani nekaj posebnega in kolikor je meni znano, sploh nisem prvi župnik, ki je imel tu težave. Če samo pomislim na težave z vodo, ko imajo nekateri dva vodovoda in najprej izpraznejo našega, starega, potem pa uporabljajo še tistega novega, ki je samo za nekatere. Pa naj bo tako ali drugače, prepričan sem, da bo po mojem odhodu vsem odleglo, meni v Kidričevem, kamor odha-

jam, nekaterim mojim župljanom pa tukaj na Slivnici."

Gospod Mazej, znotraj Cerkve se v svetu pojavlja kritika današnjega krščanstva. Le to naj bi bilo nekako preveč podrejeno inštituciji Cerkvi in vse bolj daleč od ljudi. V življenju je namreč vse več vsebin, ki jih ljudje jemljejo za normalne oziroma sprejemljive človekovemu dostojanstvu, na primer tudi kontracepcija in splav, ki pa jih Cerkev vztrajno zavrača in tako izgublja svoje mesto svetovalke in voditeljice. Se Vam ne zdi, da je današnja Cerkev pod vodstvom papeža Voytila cokla v razvoju krščanstva?

"Ne, ne bi rekel. Božji nauk, ki ga cerkev le razlaga, nikakor ni v nasprotju s človekovo naravo in tudi ne s sodobno družbo. Vem, nekateri bi celo radi ukini Deset božjih zapovedi, ker naj bi preveč omejevale človekovo svobodo. Po mojem tu ne gre za omejevanje človekove svobode, temveč za modrost, za poskus ljudi prav usmerjati in jim pomagati iz zagat, v katere jih peha sodobno življenje."

Rafko Vodeb je znana dohovna osebnost, ki živi v Vaši župniji. Slišal sem, da je on nekakšen uradni izganjevalec hudiča. Če je to res, mar ne gre za mejno področje delovanja duhovnika ali celo za krivoverstvo?

"Rafko Vodeb je s svojo molitveno skupino in s svojo duhovnostjo naredil veliko koristnega, tudi na področju eksorcizma, ki ga vi nepravilno poimenujete z izganjanjem hudiča. Današnji čas je čas pojavljanja mnogih satanističnih sekt, ki smo jih v preteklosti zanemarjali. Temu področju posveča več pozornosti tudi uradna Cerkev. Sicer pa se morate o tej temi pogovoriti z gospodom Vodebom."

Z romantične Slivnice me je gospod Mazej popeljal v dolino k Urbanu, kjer v bližini šole in cerkve stoji novi župnijski dom. Do sedaj je bilo vanj vložena okrog 12 milijonov SIT, za dokončanje jih pa manjka še štirikrat toliko. Strinjal sem se z njim, lepa svetla in prostorna stavba s številnimi uradnimi prostori, veroučno dvorano, zimsko kapelo in stanovanjem za župnika, je povsem nekaj drugega, kot domala zapuščeno župnišče na Slivnici in nadvse skromna veroučna soba v cerkvi Sv. Urbana.

Prijatelji Mateja na Klemenči jami

V soboto, 31. maja, je Planinsko društvo Slivnica pri Celju organiziralo pohod na Klemenčo jamo, v spomin na Mateja Užmaha, člana PD, ki se je lani oktobra smrtno ponesrečil na poti s Klemenče jame.

Prijatelj, znancev in vseh, ki smo imeli Mateja radi, se nas je v soboto ob šestih zjutraj nabralo za poln avtobus, v Logarski dolini pa se je to število prav gotovo potrojilo. Pot na Klemenčo jamo ni bila toliko naporna in težavna kot boleča, ko smo se ustavili ob kraju nesreče in bili z mislimi pri Mateju v preteklosti in njegovimi starši sedaj.

Po dobri planinski joti in naužitju lepote okoliških gora smo se ob enajsti uri zbrali ob preprostem oltarju v objemu narave in majhni kapelici za Mateja, kjer je imel slivniški župnik Andrej Mazej mašo, peli pa so polzelanski pevci. Tri planike, Kje so tiste stezice in Ojstrica, zapete iz grl Slivničanov, pa tudi najtrdnjše niso pustile neprizadete. "V teh dneh bi Matej praznoval 29 let in prav zato morda ta pohod danes", je začel zdajšnji predsednik PD Slivnica pri Celju, Ferdo Ježovnik, med drugim pa povedal tudi to, da bo ta pohod na Jamo postal tradicionalen in je že zapisan v koledarju PZS.

Najstarejši macesen, pot v dolino in ogled slapa Rinke, vse to nas je še čakalo, zato smo najzagretejši vzeli pot pod noge, ostalim pa pustili užitek v nastavljanju močnemu gorskemu soncu. "Varen korak", so nam dejali in vsi smo se še enkrat spomnili na Soškega, na vse njegove varne korake, a le enega ne-varnega in zanj usodnega.

N.G.

Knjižnica na Kalobju spet zaživela

Pred nekaj meseci je iz "neznanih" vzrokov na Kalobju pogorela knjižnica. Stavba sama ni bila huje poškodovana, notranja oprema pa je bila uničena.

Kaj pomeni za majhen kraj, kjer razen šole in cerkve ni več ravno veliko kulturno usmerjenih ustanov, izguba knjižnice, so ugotovili tudi tisti, ki so vanjo zahajali redko ali nikoli.

Od župnišča nekaj metrov oddaljena stavba je služila že marsičemu. V njej je bilo nekaj časa stanovanje, potem skladišče, sedež krajevne skupnosti in ne nazadnje knjižnica. Majhna sobica je predvsem po zaslugi nikoli mirujočega Venčeslava Jagra postala podružnica šentjurske knjižnice. Zaloga knjig je bila skromna, a primerno izbrana. Z njo so stopale v knjižni svet generacije kalobških osnovnošolcev in mnogi, ki so predvsem v zimskem času znali ceniti dobro knjigo. Sobica pa je bila tudi sedež KUD Kalobje, mladine, cerkvenega pevskega zbora in še česa.

Vsemu temu pa niti ogenj ni mogel napraviti konca. Ljudje so pokazali veliko pripravljenost pomagati. Predvsem Knjižnica šentjur, nekatera podjetja, pa tudi posamezniki so z razumevanjem podprli napore g. Jagra, da knjižnico spet postavi na noge. Ni mu je uspelo samo vrniti v prejšnje stanje, danes je knjižnica za svoje obiskovalce še mnogo prijetnejša.

Ob otvoritveni slovesnosti je bilo izrečenih veliko besed. Pod vodstvom učiteljev g. Leskovška in ge. Kukovičeve so jih v kulturnem programu izrazili otroci, pa tudi ga. Cmok, g. župan Malovrh, g. Šafran in g. Jager so povzeli besedo. Vsi so se trudili povedati isto; kako neskončno je knjižnica pomembna za sodobnega človeka.

Pa vendar je bila ta nesreča za marsikoga le opomin, da knjižnica na Kalobju sploh obstaja.

S. T.

VRATA SLIVNIŠKE ŠOLE SO BILA ODPRTA ZA VSE

Mnogo sonca, otroške radoživosti, prisrčnosti in seveda tudi ogromno truda, sposobnosti ter znanja je bilo videti na dnevu odprtih vrat, ki jih je odprla OŠ SLIVNICA PRI CELJU v soboto, 14. junija.

Učenci so pokazali drobce iz dela pri pouku in dejavnosti ob pouku in iz vsega je nastala velika prijetna slika. Prisostvovali smo nastopu dveh pevskih zborov, otroškega in mladinskega, dramske skupine, folklorne in plesne skupine, turističnega podmladka, mladim recitatorjem... Vmes pa smo zvedeli za mnoge dobre in najboljše učence, ki so se pomerili z vrstniki v šoli, občini, regiji in celo na republiški ravni. Zlato Cankarjevo priznanje sta dobila Veronika Anzeljc in Andrej Salobir, Luka Novak pa srebrno. Aleš Frece iz sedmega razreda je z drugim rezultatom v državi dosegel zlato Vegovo priznanje. Državnega prvenstva v logiki se je udeležil Luka Novak, ki je tudi odličen športnik in je na državnem tekmovanju v atletiki v teku na 300 m zasedel 10. mesto. Na tem tekmovanju sta v suvanju krogle 15. in 17. mesto osvojila še Adela Doberšek in Urban Voga. Tudi v tekmovanju iz Vesele šole slivniška šola ni ostala praznih rok, za to sta poskrbela Katja Kladnik iz sedmega razreda ter najbolj vsestranski in na prireditvi tudi največkrat omenjen osmošolec Andrej Salobir. Šola pa je prav gotovo ponosna na tri šestošolce: Manco Čujež, Tadejo Leskovšek in Aljaža Anzeljca, ki so v televizijski oddaji Male sive celice, kjer so zmagali dvakrat, ime šole preko ekranov ponesli po vsej Sloveniji. Zgodovinarja Lidija Mužerlin in Simon Mansutti sta si z raziskovalno nalogo Razvoj zdravstva in socialnega skrbstva na Kozjanskem, ki sta jo zastopala v Murski Soboti, prislužila srebrno odličje. Turistični podmladek je v tem letu pripravil projekt Z zapravlživčkom na izlet, pri katerem so sodelovali modelarji, likovniki, zemljepisni in zgodovinski krožek ter kolarski mojster Stanko Lesjak. S tem projektom so se uspešno predstavili na regijskem tekmovanju na temo Ohranimo preteklost-stopimo v prihodnost v Zrečah. Model zapravlživčka, ki ga je naredil Rajko Mužerlin, in model kozolca, ki ga je ustvaril Drago Lorgar, sta zastopala celjsko regijo na državnem tekmovanju v Novi Gorici. Mladi likovni umetniki pa so v Sloveniji, pa tudi zunaj nje pobrali toliko priznanj in nagrad, da bi naštevavanje le-teh vzelo preveč prostora.

Na koncu je ravnatelj podelil posebna priznanja tistim učiteljem, ki na tej šoli delajo od njenega začetka. Vse je povabil na ogled razstave na šolskem hodniku in zakusko v šolski avli. Med dobrotami so ponovno posebno pozornost vzbujale dobrote, ki so jih pripravile pridne in spretno roke članic Aktiva kmečkih žena. V zadnjem času nobena prireditve v kraju ni brez njihovega truda.

Učenci pa so se najbolj veselili nogometne tekme med ekipo učencev in ekipo staršev, ta je namreč bila na šolskem igrišču po prireditvi. Očetje-nogometiši so dokazali, da niso kar tako...

Nina Gradič

Skavtski duh živi tudi v Šentjurju

Že od nekdaj sem si želela postati skavt. Želela sem odkriti vse tisto, kar se skriva za to besedo. Zdelo se mi je tako enostavno in preprosto, a hkrati tako zapleteno. Kdo sploh je skavt?

Je tabornik, mlad človek, ki živi z naravo, je z njo povezan, a je še mnogo več. Je neke vrste sodobni vitez, ki v luči vere in osebnega zorenja išče pot v globlji smisel življenja...

No ja, v resnici ni tako sfilozofirano. To sem po nekaj letih oklevanja in pričakovanja spoznala tudi sama. Končno sem naredila usodni korak in bila presneto ponosna na svoje pridruženo članstvo veliki družini skavtov (kakih 24 milijonov). Danes res ne morem reči kaj je Roberta Badna Powlla pripravilo do tega, da je približno sto let nazaj ustanovil to gibanje, a ideja vsekakor ni bila slaba.

V Šentjur so prišli skavti šele pred slabim letom dni, v tem času pa sta nastali dve skupini. Mlajšo, izvidnike in vodnice, vodita Metod in Ana, starejšo, roverje in popotnice, pa usmerjata Helena in Franja. Najmlajših volčičev pa zaenkrat še ni.

Svoji "častitljivi starosti" v zaslugo sem postala popotnica. Naučiti sem se morala tisoč in eno malenkost in prva lekcija je trdila, da to niti slučajno ni ena sama zabava. Lahko bi jo sicer preskočila, saj se že samo geslo klana glasi: služiti, ampak red je red in dekleti na čelu sta se odločili da ga ohranita za vsako ceno.

Vsak teden smo se bolj ali manj redno zbirali k srečanjem. Meseci so minevali in prišli so prvi izhodi.

Najprej zimski. Spraševala sem se kakšen bo pohod v deželo Sredi ničesar v visokem snegu in sibirskem mrazu, da nekaj sto kilogramskih nahrbtnikov niti ne omenjam. No, pa mi je višja sila prepričala, da bi zvedela kako in kaj. Iz povratnih poročil je bilo razvidno, da je bilo enostavno super in celo zeblo ni nikogar.

Na pomlad pa se je končno zgodil za vse verjetno najtežje pričakovani trenutek. Skavti z vse štajerske in celo skupinica iz Italije so se zbrali na Ponikvi in v znamenju Slomška in njegovega kraja preživeli dva dni. Spoznavali smo nove ljudi in sklepali prijateljstva, raziskovali bližnje vasice, prepevali in nenazadnje slovesno izrekli obljube. Postal je uradno: šentjurski klan Jurjevih skavtov je dobil

Mladi šentjurski skavti z voditeljicama Franjo in Heleno

nove skavte z rutičami in vsem kar sodi zraven.

Nekoč je voditeljica Franja rekla, da se tega ne da opisati, treba je enostavno biti zraven. In prav je imela. Tisto nedeljo popoldan je to občutilo več kot sto skavtov, njihovih staršev in sorodnikov. Vsi tisti, ki pa si želite to deliti z nami, ste vabljeni, da se nam v jeseni pridružite.

Saška T.

O izsiljevanju ob vodovodu

Na članek o izgradnji vodovoda Hrastje se je odzval g. Jelen iz Gorice in me prosil, naj pridem pogledat, zakaj v resnici gre.

"Hvaležen sem direktorju JKP g. Gorjupu, ki me je v prejšnji številki ŠN navedel kot enega izmed izsiljevalcev oziroma tistih, ki oviramo izgradnjo vodovoda, saj bom tako dobil priložnost, da povem o tem izsiljevanju tudi svojo resnico", je dejal. "Res sem na račun vodovoda izsilil od občine, da mi je morala napraviti pristop do moje hiše v Urbanu, za katerega sem se, predvsem po zaslugi gospe Mastnakove z Občine in tajnika KS Škoberneta, dolga leta brezupno boril. Toda pravo izsiljevanje šele pride na vrsto. V zameno za dovoljenje, da preko naše parcele prekopljejo traso za vodovod, se je Občina pisno obvezala, da bo po končanem delu spravila teren spet v normalno stanje, zatravila razkopane površine in uredila (gramozirala) cesto do Lavrihatove domačije. Pa pogledajte, kaj je ostalo za njimi!"

Resnici na ljubo, na omenjeni površini je ostalo precejšnje razdejanje. Cesta proti Lavrihatovi domačiji, pod katero je vodovodna cev, je resda posuta z grobim gramozom, toda prav težko prevozna. Na 4 metre široki trasi vodovoda izven ceste ni trave, je pa precej ilovke in kamenja. Nekaj večjih kamnov sem videl ležati v travi tudi več metrov daleč od trase. Spodnja brežina ceste je neurejena in na nekaterih mestih se naslanja kar na polomljeno grmičje. Izsiljeni dostop v Urbanu, ki naj bi bil, po ustni obljubi gospe Ratajeve z Občine, pokrit z grobim asfaltom, je zaradi strmine in gramozu skoraj neprevozen.

"Bil sem dovolj korekten in nisem bistveno oviral del na vodovodu, toda zdaj sem se odločil, da bom s pomočjo advokata "izsilil" vse, kar smo se dogovorili v pogodbi. Vidite, tako je tu pri nas! Imamo pač slabe izkušnje še iz časov izgradnje prejšnjega vodovoda in napeljave telefona, zato ni čudno, da so v

Slivnici takšna "izsiljevanja" nekaj običajnega."

F.K.

Kresna noč v Slivnici

Planinsko društvo Slivnica in krajevna skupnost sta v soboto pripravila v Slivnici prireditev, ki so jo posvetili kresni noči. Kot je povedal predsednik KS g. Leskovšek, se je zvečer ob jezeru zbralo nekaj sto domačinov, ki so splovili okrog 500 lučk sreče. Iz jajčnih lupin in voska jih je naredilo Planinsko društvo. Nadaljevanje prireditev je bilo manj spektakularno. V dvorani gasilskega doma se je zgodila družabnost, ki pa po izjavi nekaterih udeležencev ni bila prav nič bolj "kresna" od običajne veselice. Okrog 200 obiskovalcev je zabaval ansambel Franca Leskovška.

NEVARNA OMAMA MAMIL

Uživanje drog, kakršnihkoli - alkohola, tobaka, tablet proti bolečinam, nespečnosti ali potrtosti ali pa marihuane, heroina, kokaina in drugih drog - postaja povsod po svetu in tudi pri nas velik problem. Uživanje različnih drog je razširjeno predvsem v zelo stresnih okoljih in okoljih, v katerih so zlahka dostopne. Pojav je vse bolj povezan z naglim spreminjanjem življenjskih razmer, spremembami kulturne identitete ter s specifičnimi problemi, kot so brezposelnost, negotovost, neperspektivnost.

Ljudje, zlasti mladi, se vedno znova znajdejo v položajih, ki povzročajo določene duševne in socialne stiske. Nekateri zato iščejo začasno rešitev v užitkih, kakršne jim lahko zagotovijo droge. Če želimo preprečevati posledice uživanja drog, moramo osvetliti tudi vse tisto, kar ljudi, ki segajo po njih, spravlja v stisko. Dobra obveščenost tako o stresu - temu se ni mogoče izogniti - kot o drugih dejavnostih tveganja in drogah je prednostna naloga prizadevanj za izboljšanje načina življenja.

Pokušanja drog ni mogoče zatreti, saj so tako dovoljene kot nedovoljene vse laže dostopne, težnja po eksperimentiranju in tveganje pa sta za mladostnika značilna. Tako tudi pri nas veliko mladih že zgodaj poseže po drogah. Velika večina jih poskusi le enkrat ali nekajkrat, le manjši del nadaljuje in postane od njih odvisen. Vendar pa lahko pripomoremo k temu, da bi bilo treba poseči po drogah čim manjšemu številu mladih, ter da bi bil prvi stik z drogami čim kasnejši. Neposredne prepovedi staršev, učiteljev in drugih vzgojiteljev so neučinkovite, pomemben pa je njihov posredni zgled. Mladostniki, ki poskusijo drogo le enkrat ali nekajkrat, praviloma izhajajo iz družin, v katerih starša skoraj nikoli ne uživata alkohola in tobaka.

ivljenjsko pomembno je torej govoriti o drogah, in sicer zato, da bi našli rešitve problemov, ki jih povzročajo, ali še bolje, da bi s tem probleme preprečili. Objektivne informacije o drogah ter o tveganjih in škodi v zvezi z uživanjem drog lahko širi vsakdo, ki je za to dovolj usposobljen. Govorjenje o drogah je pomembno, mora pa biti dogovorno, saj so to pogosto občutljive teme, ki lahko povzročijo neutemeljen strah ali pa nekoga ožigosajo. Informiranje o drogah pa ne bi smelo biti omejeno samo npr. na podatke o možnih negativnih posledicah uživanja ali številu z drogami zasvojenih

oseb v določenem okolju. Seznanjanje z drogami mora vključiti tudi različne plati zdravja in "nezdravja" v najširšem pomenu besede.

POMEN PREVENTIVE

Preventiva se ponuja kot rešitev naših stisk glede mladostnikov in droge. Jasno je, da je tisto, kar v dolgoročnem smislu res lahko naredimo edino to, da ukrepamo, preden problem res nastane. Ni pa preventiva tista rešitev, ki je dobra kar sama po sebi. Lahko je tudi popolnoma nekoristna ali pa celo bolj škoduje.

Ozdravljeni uživalci drog (zdravljenje je potekalo v komunah) so na primer na vprašanja, kaj oni mislijo o preprečevanju uživanja drog oz., da mladostniki ne poskusijo z drogami, naštel po vrsti naslednje:

1. več edukacije o drogah v šole
2. več informacij o nevarnostih uporabe drog
3. boljše možnosti zaposlitve mladih
4. boljše komunikacije med starši in otroki
5. strožje policijsko in pravosodno ukrepanje proti razpečevalcem droge.

Najbolj učinkovita preventiva pri preprečevanju uživanja drog med otroki in mladostniki na osnovnih in srednjih šolah niso razna predavanja ampak mladinske delavnice, kjer se mladostniki učijo socialnih veščin v smislu razvijanja lastne samopodobe. Toda te oblike preventivnega delovanja najdemo na nekaterih šolah v večjem, na drugih pa v manjšem obsegu, odvisno od vodstvenih in od posamičnih pedagoških ali svetovalnih delavcev. Torej gre bolj za individualno iniciativo kot pa za koordiniran sistemski pristop in že uveljavljeno doktrino.

šole so preveč prepuščene sebi in lastni presoji, odzivajo se kampanjsko, reagirajo predvsem tedaj, ko se na šoli že soočijo s problemom narkomanije. Takšne reakcije so često panične, represivne, prav nič pedagoške: zaslišujejo osumljenega učenca in zbirajo pri učencih podatke, obveščajo starše, pristojno socialno službo in policijo, organizirajo predavanja in roditeljske sestanke, delijo ukore, izključujejo učence iz šole.

S takimi ukrepi lahko učitelji storijo veliko škodo, posameznika stigmatizirajo in izolirajo, preden je sploh ugotovljeno, ali je

drogo poskusil le iz radovednosti ali pa je že na robu odvisnosti.

V ospredju je strah, občutek nemoči, skupaj z občutkom odgovornosti. Posledica je, da učitelji pridejo učencem, ki jemljejo drogo ali pa so jo jemali, le redko na sled, bolj slučajno kot pa praviloma. Posledica tega je, da učenci v učitelju ne vidijo prijatelja, ki bi jim lahko pomagal, na katerega bi se v stiski obrnili in pri katerem bi iskali nasvet, pomoč in oporo. Nasprotno, pred učiteljem se, kolikor je le mogoče skrivajo in ostajajo z njim v formalnem odnosu.

Kakšna pa je vloga staršev pri preprečevanju narkomanije?

Starši so dolžni skrbeti za pravilno vzgojo svojih otrok in so zato tudi v marsičem odgovorni za njihove vedenjske motnje. Toda, če se je že zgodilo, da je otrok postal narkoman, deluje obsojanje staršev, zdravnika, šole, okolja, bolj razdiralno kot pozitivno. V trenutku ko so (največkrat prepozno) starši spoznali, da sin ali hči jemlje droge, pa je treba najprej pomagati njim. Potrebno jih je spodbuditi in opogumiti za sodelovanje v fazi zdravljenja oz. rehabilitacije mladostnika.

specialni pedagog MVO: Ivan Brezovec

(se nadaljuje)

Cesta v Jazbine spet prevozna

Lansko majsko neurje je odneslo tudi 30 metrov ceste v Jazbine. Občina Šentjur je opravila vse potrebne postopke za pridobitev sredstev, podjetje ing. Venturinja je izdelalo sanacijski načrt, Tone Berglez pa je pričel z deli letos maja. Delo je opravil hitro in kvalitetno. Posebej je potrebno pohvaliti prizadevanja podžupana Pungartnika, strokovnega sodelavca za ceste Pečka in drugih, ki so si prizadevali, da bi bila cesta čim prej uporabna.

Opozoril pa bi rad na dolgotrajnost in kompliciranost postopkov za delno pokrivanje škod s strani Republike; trajalo je skoraj tričetr let. Koristno bi bilo, če bi poslanec iz Šentjurja predlagal, da bi za obnovo škod na občinskih in lokalnih cestah zakon uvedel enostavnejši postopek. Sedaj se pri manjših škodah porabi kar precej razpoložljivih sredstev zgolj za izvedbo postopka.

Lojze Skok

Mladi tehniki OŠ Dobje

Osnovno šolo Dobje so na regijskem in VI. državnem tekmovanju mladih tehnikov osnovnih šol Slovenije, ki je bilo 7. junija v Novi Gorici uspešno zastopli naslednji učenci naše šole:

V tekmovalni panogi "Ekologija" smo predstavili nalogo "Stiskanje pločevink". Nalogo so uspešno zagovarjali: Andreja Obrez iz 7. razreda in Mateja Rajh, učenka 6. razreda, ki sta dosegli 1. mesto na regijskem tekmovanju in 5. mesto na državnem tekmovanju.

V tekmovalni panogi "Tehnološki postopki" smo predstavili nalogo "Mehko lotanje barvnih kovin". Nalogo sta predstavila Venčeslav Križnik in David

Gračner, oba učenca 6. razreda in dosegla na regijskem tekmovanju 1. mesto in 2. mesto na državnem.

V tekmovalni panogi "Strojništvo" smo predstavili nalogo "Mostni žerjav". Nalogo sta predstavila Katarina Zakošek in Dominek Gračner, oba iz 7. razreda in dosegla na regijskem tekmovanju 1. mesto in 2. na državnem tekmovanju.

V tekmovalni panogi "Energetika" smo predstavili nalogo "Hladilna naprava". Nalogo sta zagovarjala Andrej Petelinšek, učenec 7. razreda in Klemen Žibret, iz 8. razreda. Dosegla sta 1. mesto na regijskem tekmovanju in 2. na državnem tekmovanju.

V tekmovalni panogi "Tradicionalne tehnologije" smo predstavili nalogo "Kuhanje žganja". Nalogo sta predstavila Samo Volasko, učenec 6. razreda in Jure Pušnik iz 4. razreda. Osvojila sta 2. mesto na regijskem in 11. mesto na državnem tekmovanju.

Glavni namen tekmovanja je vzbuditi pri učencih zanimanje za raziskovalno dejavnost. Ker pa mora raziskovalna naloga predstavljati zaključeno celoto, to pomeni, da je potrebno izdelati izdelek ali maketo, predstavlja to za šolo precejšnji materialni strošek. Poleg tega še nastanejo stroški pri prevozu tekmovalcev, stroški prehrane itd. Zato mislim, da bi morala biti šola upravičena do povračila stroškov, žal pa za to zaenkrat v občini ni razumevanja.

Mentor mladih tehnikov OŠ Dobje

Šolski utrinki

V četrtek, 5.6.1997, so se v avli OŠ F. Malgaja Šentjur odvijali Šolski utrinki 96/97. Že pred začetkom prireditve se je v avli zbrala velika množica ljudi. Glasen vrvež se je počasi polegel, ko je na oder prišel pevski zbor z Mitjo Mastnakom na čelu. Njihova prva pesem Memory oz. Spomini je dobila velik aplavz. Da pa bi se nastop lepo odvil od začetka do konca, sta poskrbela Nataša Mernik in Primož Lubej. Utrinki so bili predvsem namenjeni podelitvi knjižnih nagrad najboljšemu učencu vsakega razreda, razredne in predmetne stopnje. Na razredni stopnji so tako nagrade prejeli: Benjamin Cerkvenc, Teja Peperko, Teja Kitak, Igor Pečenko, Iris Gobec - Brežan, Nastja Močnik, Nejc Pusser, Nuška Peperko in Mitja Hvalec.

Seveda vmes ni smelo manjkati glasbe. Na oder je prišel še mladinski pevski zbor in zapel pesem Zbudi se. Sledila je podelitev nagrad učencem predmetne stopnje, kjer so nagrade prejeli: Jure Varlec, Laura Pešak, Boštjan Tomplak, Klemen Šega, Zoran Borovšek, Aleš Zelič, Tjaša Lavbič, Uroš Lipovšek, Kristina Zelič, Iztok Cirkulan, Uroš Krč in Janja Polenšek. Po podelitvi knjižnih nagrad so učitelji naše šole za dekleta, ki se letos poslavljajo, zapeli pesem Pleničke je prala. Kvartet so sestavljali Milan Mikola, Ivo Brodej, Mitja Mastnak in Marjan Gradišnik. Nihče si ni mislil, da znajo tako dobro peti, zato so si zaslužili tudi največji aplavz. Seveda se na naši šoli ne manjka tudi najboljših med najboljšimi. Tako je naš najboljši športnik Jaka Zupančič, najboljša učenka pa Nika Leskovšek.

Nataša in Primož sta prireditve uspešno pripeljala do konca. Čisto na koncu pa je mladinski pevski zbor zapel še zadnjo pesem Ne čakaj na maj. Bilo je lepo in upava, da si vsi tisti, ki niste bili prisotni, sedaj vsaj približno predstavljate, kako je bilo in boste zato prišli na naslednje šolske utrinke.

Ines Škrubej in Jana Božič, 7.c

Utrinek s šolskih utrinkov

Kljub pristrčni prireditvi ob koncu šolskega leta, kjer so bili otroci nagrajeni za svoj trud, mislim, da nisem bil edini razočaran ob razglasitvi najboljšega športnika šole.

Ko se sprašujem, zakaj Marička ni športnica šole, se ne morem znebiti vtisa, da samo zato, ker ni članica atletskega kluba TrgoHlad. Vsa ta leta, odkar se izbira najboljši športnik šole, slučajnost ali ne, je ta iz vrst atletov.

Žalostno je, da športnika šole izbira samo atletski trener (Vlado Artnak) in ga potrди predsednik atletskega kluba (ravnatelj šole) in da drugi učitelji športne vzgoje o tem niso niti seznanjeni. Prav tako niso znani kriteriji za izbor. Vse kaže, da rezultati doseženi na športnem igrišču niso odločujoči pri izboru. Žalostno je, da so otroci ime zamgovalca vedeli že pred enim letom. Po enakem načinu izbiranja, ni težko uganiti tudi naslednjega zmagovalca.

S tem utrinkom nimam namena blatiti Mihca, njegovega truda in njegovih rezultatov. Želim si le, da ta šola ne bi bila le atletska šola in da bi vsi športi, vsi športniki bili na njej enako vrednoteni - zaradi Maričke, zaradi Maričk, ki prihajajo in športa samega.

Draško Adžič

Kako kulturno do železniške postaje?

Šentjurčani, ki se odločijo za prevoz z vlakom, imajo v zadnjem času velike težave, kako priti do železniške postaje. Pri bodočem podvozu proti Hruševcu so železničarji zaradi prestavitve kablov že lani prekopali asfaltirano pot za pešce, ki je do danes še niso popravili. Še več, prekopali so še cesto in na vse strani razmetali izkopani material. Pustili so le približno meter neurejenega prehoda za pešce, zraven pa nasipali pesek za zasipavanje. Ob deževnem vremenu postane ta prehod prava mlaka. Pešci morajo biti pravi športniki, da premagajo vse vodne ovire. Brez mokrih čevljev pa seveda sploh ne gre. Lahko si samo mislimo, kakšne težave imajo tu starejši, otroci ali gospe z visokimi petkami. Da pa je težava še večja, je pešpot v dnevnem času praviloma zaparkirana z osebnimi avtomobili.

Zanimivo bi bilo vedeti, kdo v Šentjurju je odgovoren za varen dostop do železniške postaje. Je to Občina, KS ali Železnica? Ali odgovornega za te zadeve v Šentjurju sploh ni?

Pešec

Obvestila matične službe

Poročili so se:

Danilo Vodeb iz Dol in Metka Zdolšek iz Štor, Renato Kolenc in Melita Leber iz Šentjurja, Matej Voga iz Javorja in Rozalija Kranjc iz Okroga, Igor Šolman iz Grobelnega in Suzana Žibret iz Globokega.

Umrli so:

Štefanija Zalokar (88) z Brda, Terezija Spolenak (47) s Proseniškega, Milena Brečko (39) iz Doropolja, Stanislav Debeljak (48) iz Svetelke, Anton Črnoša (94) iz Grobelnega, Samo Polšak (36) iz Šentjurja, Terezija Gračnar (85) iz Paridola, Jožef Škornik (92) iz Loke, Stanislava Jager (77) s Kamenega, Terezija Pušnik (76) iz Lokarij, Janez Cmok (62) iz Grobelnega, Gorana Blažič (17) iz Brežic.

Iz policijskega poročila za leto 1996

(nadaljevanje)

Požari

V letu 1996 se je požarna varnost na območju PP Šentjur malce izboljšala, predvsem kar se tiče materialne škode. Te je bilo v letu 1995 kar za 14.205.000 SIT, v letu 1996 pa 4.720.000 SIT. Vzroki so bili predvsem udar strele, malomarno ravnanje ljudi in dotrajanost dimnih naprav in električnih napeljave na motornih vozilih. Poleg navedenih požarov beležijo še dva primera kaznivega dejanja požiga: na domačem posestvu, ki je imelo v ozadju materialne koristi in na baraki zaradi neurejenih sosedskih odnosov. Razveseljiv je podatek, da ni bil obravnavan noben travniški ali gozdni požar.

Varnost v cestnem prometu

Stanje je bilo približno enako kot v prejšnjem obdobju, bistvenih odstopanj ni. V vseh 412 (402) prometnih nesrečah, ki so se pripetile na območju PP Šentjur, je 8 (7) oseb umrlo, 22 (27) oseb je bilo hudo telesno poškodovanih in 85 (80) oseb je bilo lažje telesno poškodovanih. Otroci in mladoletniki so bili udeleženi pri 24 (13) nesrečah. Od teh je bilo 7 mladoletnikov povzročiteljev, 17 pa udeležencev in nihče od teh ni v nesreči umrl.

Daleč najpogostejši vzrok prometnih nesreč je bila neprilagojena hitrost - kar v 137 (114) primerih, od tega sta se dva končala s smrtnim izidom. Sledi neupoštevanje pravil o prednosti 69 (78), nepravilna stran in smer vožnje 66 (77), neustrezna varnostna razdalja 45 (36) in drugo. V 66 (64) primerih je bil kot sekundarni vzrok alkohol.

(se nadaljuje)

Čehi prihajajo

Pod tem naslovom ste zadnjič pisali o Čehih, ki kupujejo del Alposa in to za kar zajeten kupček mark. Nič nimam proti temu, ni mi pa všeč, da Šentjurske novice o tej zadevi pišejo tako neobjektivno. Zakaj ne bi kdo od časopisa malo povprašal med delavci Alposa in bi napisal tisto, kar mnogi vemo in je tudi res. Gre za to, da je Alpos v velikih dolgovih, ki jih skuša tako pokriti. Vodilni prodajajo Alpos, da bi prikriji svoje napake. Tudi Čehi niso tako neumni, da ne bi vedeli, da predrago kupujejo delnice. Le da jim nič drugega ni preostalo, kajti sicer bi lahko izgubili vse, kar jim je Alpos dolžan.

Predlagam vam, da malo povprašate pristojne in tudi nas delavce ter za šentjursko javnost napišete kaj bolj resničnega, kar bi našim direktorjem dalo misliti, zakaj nam gre tako za nohte.

Alpoški delavec

Spoštovani Alpoški delavec!

Z veseljem, bi napisali tudi kaj drugega, bolj resničnega, toda potem bi se morali najmanj tudi vi podpisati s priimkom in imenom.

Urednik

Z občnega zbora ZDUS

Na občnem zboru Zveze društev upokojencev Slovenije, kjer je bil tudi naš delegat, je bil za predsednika znova izvoljen Vinko Gobec, vsi drugi člani upravnega odbora pa so novi. Če bo novo vodstvo res delovalo tako, kot smo slišali na občnem zboru, si upokojenci lahko obetamo kar dobre čase.

Na zasedanju je bilo poudarjeno, da je v naša društva treba vključevati čim več upokojencev, kajti le tako združeni bomo dovolj močni pri uveljavljanju svojih pravic ob pričakovani pokojninski reformi. Smo stanovska nestransarska organizacija, ki bo na volitvah organizirano podpirala tiste, ki nam bodo pripravljene prisluhniti. Želimo biti prisotni povsod, kjer se kroji tudi naša usoda.

Vabimo vas, da se nam pridružite!

DU Šentjur

Ugodno oddajam počitniške apartmaje v Mandrah na otoku Pagu. Telefon: 00385 53697081

 ŽALUJKA d.o.o.
Dramlje
podjetje za pogrebne storitve

ko ugasne življenje:

pogrebna oprema in material, prevozi,
urejanje in postavitve mrtiške sobe, cvetni
aranžmaji in sveče (dostava na dom),
organizacija pogrebov, urejanje
dokumentacije, posredovanje osmrtnic,
zabval,
izkopi, urejanje grobov

24 ur na dan:

**063/798-332 in
0609/638-194**

TRG. UŽMAH

Planina, tel. 791-142

UNIVERSAL

za sedanje in bodoče generacije!

KRAJŠI DOBAVNI ROKI

**LEASING ALI
STARO ZA NOVO**

**UGODEN KREDIT
Od D + 8%**

791-142

*Poleg tega dobite v
naši trgovini še
pijačo, hrano...,
pa tudi obujete se lahko!*

termix

TEHNIČNA TRGOVINA

Cesta Kozjanskega odreda 87a
Šentjur
Tel./fax: 063/741-329

*Trgovina s ponudbo vodovodnega in elektro materiala,
ogrevanja, orodja, barv, lakov, gradbenega materiala,
keramičnih ploščic, sanitarne keramike, opreme za kopalnice,
bele tehnike, akustike in gospodinjskih aparatov.*

PONUDBA MESECA:

italijanska kritina VEVA

(kot Kikinda)

77 SIT/kom.

modul 3000 kosov

79,00 SIT/kom.

strešna okna VELUX	vse dimenzije	
okna Glin	po tovarniških cenah	
parket lamelni hrast S		1.839,00
zidna barva 25kg uvoz		2.399,00
betonski tlakovci		1.199,00
betonske cevi Ø 100		7.499,00
in ostale cevi, pokrovi	ugodno	
Biotan zaščita lesa rifuza	samo	699,00

**Pričakujemo vas
vsak dan
od 7.30 do 18.
in ob sobotah
od 7.30 do 12. ure.**

Zastopstvo:

- **VELUX STREŠNA OKNA**
- **fasade TERANOVA**

TRGOVINA BARV IN LAKOV

Mešalnica avtolakov SIKKENS - MOBIHEL - K.H.

vse vrste razredčil in trdilcev
brusilni papir 3M - SIA
kiti - brizgalni kit - fillerji - prinerji
razni zaščitni materiali
olja - svečke - filtri

Prodaja osebnih vozil - krediti z
9% obrestno mero

Odkup karamboliranih vozil

**NUDIMO
VAM
TUDI:**

*rabljena vozila
prenos lastništva avtomobila
splošni servisi osebnih avtomobilov
avtokleparska popravila na ravnalni mizi GLOBALJIG
avtoličarska priprava na sistemu SPANESI
lakiranje avtomobilov v lakirni komori (peči)*

UNITREJAN

Storitveno, trgovsko podjetje
TREBOVC JANI

Šentjur, Goričica 12a,
tel./fax: 063/743-393
mobitel: 0609 627 924
GSM 041 627 924

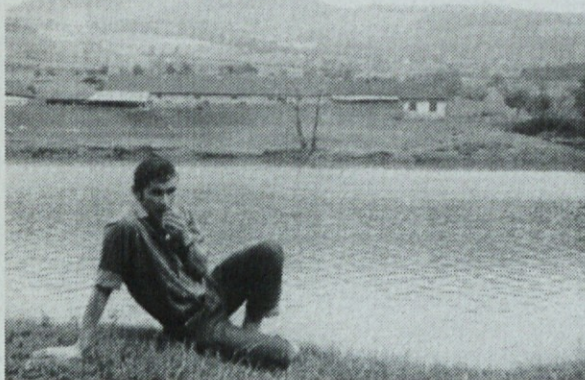
OPEL ASTRA caravan l.92	NISSAN PATROL 3.3 TD l.90
RENAULT 5 l. 91	GOLF diesel l. 86
RENAULT 5 TD l.90	HROŠČ 1200 l. 75
RENAULT 4 l. 92	GOLF l. 88
ŠKODA FELICIA combi l. 95	AX l.94
ŠKODA FAVORIT l.93	YUČO 45 l.88

Kdor ni nosil še okov...

(10. nadaljevanje)

Še isti večer sem bil spet pred kasarno v Nedaričih. Še tiste tri mesece, ki sem jih dolgoval JLA, sem hotel odslužiti, preden se dokončno poslovim od Bosne.

Nisem mogel verjeti svojim očem: dežurni oficir, eden izmed najbolj strogih kapetanov, s katerim sicer nisem nikoli imel nobenih stikov, mi je prišel nasproti, me pozdravil po imenu in domala da ne tudi objel. Preden sem vstopil v kasarno, sem mu moral na kratko povedati svojo zgodbo. In tako se je nadaljevalo naslednja dva dni. Vsi so me hoteli pozdraviti, videti in slišati. Prav veseli so me bili.

Avtor s Peharami v ozadju (1968)

V vojašnici seveda ni bilo nikogar več iz moje generacije, vendar pa so me mladi fantje prav dobro poznali kot tistega Slovenca, ki so ga "zajebali" in je moral v zapor. Komanda vojašnice me je obdržala na svojem spisku, kljub temu, da bi mi zaradi dolžine zaporne

kazni morala prekiniti služenje vojaškega roka. Kaj je to pomenilo, sem spoznal naslednji dan. Kapetan Klačnja, dobrodušen debeluh, mi je zadovoljen posredoval ugotovitev komande, da sem vojaški rok že odslužil in lahko grem domov. Od doma je prinesel svoj fotoaparati, me fotografiral, v kasarniškem fotolaboratoriju pa so film takoj razvili. Fotografija resda ni bila kaj prida, toda še istega dne je "krasila" mojo vojaško knjižico. Da sem "odlično savladao nastavo i služio za uzor" so napisali vanjo. So mislili zares, ali so se z menoj le pošalili, še danes ne vem.

Šele ko sem v Zagrebu prestopil na vlak za Zidani most in se najprej razkotalil v povsem praznem kupeju, potem pa, po dolgih mesecih samih "čučavcev", še na pravem WC - ju, sem začutil, da sem res doma.

S tem "happy endom" se moja sarajevska zgodba žal še ne konča. Po evforiji prvih svobodnih dnevov, se je privlekla za menoj neka čudna apatija, ki se je nisem in nisem znal znebiti. Vse okrog mene mi je bilo mrzko, še najbolj pa tisto, kar je dišalo po oblasti in politiki. Celo časopisov nisem mogel več brati. V nočnih morah sem nešteto taval skozi sarajevske zapore in ponovno izgubljal bitke s "sistemom".

V tujino nisem šel. Morda tudi zaradi pokojnega Edija Bezenška, direktorja šentjurske veterinarske postaje. Ko sem se že nekaj dni po vrnitvi domov prijavil na razpis za službo živinozdravnika na Planini in sem mu v drugem stavku povedal, da prihajam iz Zenice, me je zelo prepričevalno pomiril: "Ne, to sploh ni pomembno. Vesel sem, da boste delali pri nas!"

S policijske postaje

Ponaredil račun

Tridesetletni K.M. iz Šoštanja si je 30. 04. 1997 v Alposu - Oprema v Šentjurju izbral za 1.002.870 SIT trgovinske opreme. Plačal je le 2.870 SIT in na potrdilo o plačilu pred številke dopisal "manjkajoči" del vsote: 100. Dokument je po faksu poslal prodajalcu, še istega dne opremo prevzel, odpeljal in kasneje tudi prodal naprej. V Alpos - Opremi so kaj hitro odkrili prevaro in storilca prijavili policistom, ki so opremo našli in vrnili lastniku.

Poskušala je umoriti očeta

Petinsedemdeset letni Franc R. se lahko za dejstvo, da se je 13. junija 1997 še zbudil, zahvali le srečnemu naključju. Ko se je večer poprej odpravil k počitku, je v sobo stopila njegova šestintridesetletna hči Ivanka in vtaknila vtikač v električno vtičnico, ker naj bi želela vklopiti televizor. V tistem trenutku je zmanjkalo elektrike, kar pa Franca ni

zaskrbelo in je mirno zaspal. Zjutraj je presenečen opazil, da je vodnik od vtičnice napeljan naravnost v njegovo posteljo. Na srečo je zaradi nepravilne povezave vodnikov prišlo do kratkega stika, kar je Francu rešilo življenje. Policisti in kriminalisti so zoper hčerino dejanje že zbrali potrebna obvestila in z ovadbo izročili preiskovalnemu sodniku, ki je zanjo odredil pripor.

Avto si je samo "sposodil"

09. 06. 1997 je 34 - letni Jožef M. iz Gorice pri Slivnici od Z. L. iz Slivnice zahteval, da ga slednji s svojim vozilom odpelje v Šentjur. Ta mu je vožnjo sicer obljubil, vendar malce kasneje. Neučakani Jožef mu je iz prodajnega pulta odvzel ključe vozila in se kar sam odpeljal na izlet proti Zrečam in v okolico Šentjurja. Po okoli 100 prevoženih kilometrih je nepoškodovano vozilo parkiral na bencinskem servisu v Šentjurju, kjer je bilo vozilo tudi najdeno in vrnjeno lastniku. Na listo Jožefovih kaznivih dejanj so tako pripisali še ta ponedeljkov pod-

čas in uspehi pri delu so hitro celili rane. Resnično ni nikogar motilo, da sem "sedel". Tudi UJV ne. Edino takrat, ko je prišel v Šentjur Tito, so pokazali, da name niso pozabili. Takratni načelnik občinskega notranjega oddelka Miro Koren pa jih je menda prepričal, da sem povsem krotek in me ni potrebno preventivno dati na hladno.

Kljub temu sem ostal trajno zaznamovan, vedno na drugi strani, vedno v opoziciji. Politika in javno življenje sta me vse bolj pritegovala, toda vedno kot nasprotnika in desidenta. Vse do takrat, ko smo prvič volili Drnovška in ko sem šel prvič na volitve.

Leta 1979 smo na Veterinarski postaji Šentjur na odločno pobudo takratnega občinskega partijskega sekretarja Križmančiča ustanovili partijsko celico. V ZK smo vstopili Štiglic, Šumej, Bezenšek in jaz. Ne, nisem vstopil zato, ker bi se bil bal, da bom sicer na postaji "potonil", temveč zato, ker se mi je uprlo, da sem bil brez rdeče knjižice povsem odrinjen od vsega dogajanja v družbi, ki pa me je v bistvu pritegovalo. Kakšna pomota! Po dveh partijskih sestankih, ki smo jih imeli v dvorani nad občino, se mi je beda Zveze komunistov razkrila v vsej goloti: člani ZK so bili še manj svobodni in še mnogo bolj manipulirani kot mi, navadni drugorazredni državljani. Jadrno sem izstopil. Kot sem zvedel, se je sekretar Križmančič zaklel, da si bom svojo izdajo že zapomnil, a za takšne grožnje očitno čas ni bil več pravi. Le še slabo desetletje je manjakalo do sesutja komunizma, do Demosa. To pa je bil moj čas! Čas, ki se je vsaj zame dramatično pričel skoraj tri desetletja prej v Sarajevu in Zenici!

Konec

vig in ga s kazensko ovadbo predali preiskovalnemu sodniku, ki je zoper njega odredil pripor.

Odbilo ga je v občestni jarek

Dne 31. 05. 1997 ob 14:20 uri se je na regionalni cesti 336 Jurklošter - Dežno - Črnolica v kraju Večje brdo pripetila prometna nesreča zaradi izsiljevanja prednosti. 73 - letni Ivan D. iz okolice Planine pri Sevnici je vozil osebni avtomobil zastava jugo po lokalni cesti v Večjem brdu iz Završ proti regionalni cesti Dežno - Črnolica. Ko je pripeljal do križišča z regionalno cesto, je zapeljal nanjo v trenutku, ko je po njej iz Šentjurja z osebnim avtomobilom znamke opel kadett pripeljal 35 - letni Martin O. iz Planine pri Sevnici. Martin je z zaviranjem in zavijanjem v levo poskušal preprečiti najhujše, a sta vozila kljub temu trčila. Pri tem je Ivanovo vozilo odbilo v občestni jarek, kjer je obstalo prevrnjeno na bok. Oba voznika sta bila poškodovana, za prvo pomoč je poskrbel krajevni zdravnik. Materialna škoda na vozilih znaša okoli 750.000 SIT.

B.G.

Lucijin horoskop

Oven

Res je obžalovanja vredno, da ste rojeni pod tem trdoglavim znamenjem. Tolaži naj vas dejstvo, da je v podobni kaši poleg vas še nekaj več kot 8 odstotkov Šentjurčanov in večji del občinske uprave.

Nevarnost preži na vas v zgodnjih jutranjih urah, na poti na železniško postajo: jezerca ob pešpoti v bližini prehoda za pešce niso navadne cestne luže, temveč le že dva meseca nedotaknjene in lepo z vodo zalite globoke jame.

Bik

Vaša bojevita narava - ker sem fina, ne bom rekla bikovska - vas bo spet enkrat pripeljala v težave. Jutranje prerekanje, ali bo Občina obnavljala cesto Proseniško - Dolga gora ali pa polagala asfalt od Šentvida proti Podlogu, ne bo dalo zmagovalca. Zvečer poskusite še enkrat in če res ne bo šlo drugače, pojdite k županu in se mu na prsih milo razjočite. Pomagalo sicer ne bo, morda pa vam bo odleglo.

Glede urejanja dovoza do vaše hiše, ki ga Občina in KS nikakor ne uredita, se obrnite na predsednika LDS g. Artnaka, ki vam bo v podporo vaši zahtevi organiziral zaporo najbližje prometnice.

Dvojčka

Čeprav ste trdnega zdravja in vaši obiski v Zdravstvenem domu niso ravno pogosti, vam svetujem, da se takoj prepisete k enemu od na pol penzioniranih šentjurskih državnih doktorjev, kajti krščanskodemokratski predsednik merodajnega odbora na Občini g. Čokl se je zaklel, da bo vašega izbranega zdravnika, ki ima to smolo, da dela kot zasebnik, postavil pred vrata ter vam tako konkretno pomagal pri tej vaši pravilni odločitvi.

Uresničevanje vaših umetniških nagnjenj zaupajte načelnici šentjurske upravne enote, ki vam bo na račun države organizirala razstavo v Ipavčevi hiši. Še prej se vpišite v pravo stranko!

Rak

Dejstvo, da so vam povišali plačo za 4%, naj vas ne vrže iz tira, saj gre vsega le za 2230 tolarjev, kar ne bo težko zapraviti. Pomislite, kakšne težave ima s 4 odstotno povišico poslanec in župan Malovrh in se umirite.

Pozor! V soboto vas čaka srečanje z nadvse privlačno osebo. Ne pozabite na kontracepcijo; vrtci v Šentjurju so med najdražjimi v državi!

Lev

Lev gor, lev dol, tole vam naj bo jasno: šentjurski levičarji, ki imajo poleg srca na levi strani tudi po dve levi roki, se najbolje počutijo, ko jih prevzame desničarski stil življenja. Tandemu iz KS mesto Erjavec - Bebar pa se vseeno raje umaknite izpod nog. Vaš vzor na rdečkasti

strani naj bo g. Zatlér - neuničljivi direktor že zdavnaj uničenega Spika.

Ne zamudite ugodne priložnosti, da uresničite svoj davni gostinsko - kapitalistični sen: Hotel Alpos je naprodaj.

Devica

Tako nedolžno znamenje, pa taka svinja! Pod krinko kulture blatite predsednika SKD g. Čokla, ki si sploh ni sam kriv, da so ga naredili takšnega. Raje se spomnite na njegove odlike, na njegovo pevsko poslanstvo, in mu tudi z besedami izrazite svoje občudovanje. Če se bo zaradi vašega prilizovanja ukvarjal več s petjem in manj s politiko, boste imeli velike zasluge za razvoj občine.

Občinski Safran, ki bo v zgodnjih večernih urah prevažal dva zaljubljenca, naj vas ne moti, ker je na službeni poti.

Tehtnica

Vaše težave, ker ste prehitro izstopili iz LDS, se bodo nadaljevale. Enkrat tedensko generalno čiščenje pri Artnakovih v Javorju, vam ne bo prineslo nobenega olajšanja, vse dokler bodo v Šentjurju na oblasti krščanski demokrati.

Vaši upi, da boste dobili službo v firmi Alpos - Celovec, so garantirano prazni.

Škorpion

Jalovo izmikanje šentjurskim kulturnim spektaklom, ki jih navdihujeta Občina in njena kulturnica Martina ter Upravna enota in njena načelnica Stoparjeva, ne vodi nikamor. Smelo pogledajte resnici v oči in se sprijaznite s celjsko kulturno sceno. Tam uspešno nastopajo tudi Šentjurčani.

Ko boste čakali pred pisarno na občini, nikar ne obupajte. Gospe so stopile samo na kratko kavico v bife Resevna in doslej so se še vedno vrnile.

Strelec

Zdaj ko bo tudi SLS začela odkrito razprodajati Slovenijo Lahom, ni nobenega razloga

več, da še naprej z gnevom in zavistjo opazujete Romčeve davčne umetnije. Tudi vi vztrajajte v prilagajanju sodobnemu utripu življenja in vam bo, tako kot sekretarju Občinskega sveta g. Škobernetu, kmalu krenilo na bolje. Za začetek se poskusite zaposliti na Občini ter med malico pisati za svojo privatno firmo kupoprodajne pogodbe.

Kozorog

Ker sta Jurij in Jurmes državi dokazala, da sta nadvse poštene by pass firmi, lahko brez slabe vesti spet pričnete kupovati klobase v klavniškem diskontu. Če ste zaklet vegetarjanec vi, ni razloga, da trpinčite tudi vaša muco in kužka.

Ko boste na večernem sprehodu srečali manjšega gospoda, ki bo domišljeno ponavljal "tu so že od kamene dobe dalje živeli ljudje...", se ne ustrašite. Ne gre za nevarnega manijaka, temveč le za našega župana, ki pripravlja svoj slavnostni govor za naslednjo kulturno prireditev.

Vodnar

Ko ste v ranem jutru med sedmo in osmo uro zmedeno tavajoč po šentjurskih ulicah srečali podžupana Pungartnika, naj vam bo jasno, da tudi on ne ve, kam gre in zakaj gre tja. Za razliko od vas, bo on tam na koncu poti dobil mesečno plačo.

V prometnem zamašku na "Grdinovoznici" si umirite živce z meditiranjem o zapravljenih možnostih reševanja šentjurskega prometa. Ne pozabite na možnosti helikopterskih interventnih posegov, kakršne si bo moral priskrbeti za prevoze proti Hruševcu občinski svetnik Cvikel, ker vztrajno zanika prioritetno izgradnjo podvoza.

Ribi

Če ste se namenili v Hruševac, pojdite skozi podvoz! Z ozirom na vaše nebesno znamenje, vam prehod ne bo delal skoraj nikakršnih težav. Med plavanjem lahko by the way okrasite betonski zid z grafitom "Rad imam podvoz". Ko boste srečno na oni strani, ne pozabite obiskati tamkajšnjega občinskega svetnika Marušo, ki pripravlja podmorniško zvezo s "tostranstvom".

Nenadno srečanje s policijskim ministrom Bandljem naj vas ne vznemirja; v Šentjur je prišel zgolj na razstavo v Ipavčevi hiši in vljudnostni obisk k načelnici UE.

Računalniški inženiring d. o. o.

PC
servis

BOGDAN GOBEC
Šibenik 7, 3230 Šentjur
Tel.: 740-400, 740-125
mobitel: 041 617 947

**Najdete nas
v novih prostorih na
tržnici!**

Vljudno vabljeni!

NK Šentjur - kljub težavam uspešni

Nogometaši NK Šentjur so po končani naporni sezoni trenutno na dopustih. Osvojili so 6. mesto v 2. ligi in se tudi uvrstili v osmino finala slovenskega pokala, kjer so izgubili s celjskim Publikumom.

Za oceno sezone smo poprosili športnega direktorja kluba Staneta Emeršiča, ki je povedal: "Letošnjo sezono ocenjujem za uspešno, kljub težavam s poškodbami in denarjem. Vesel sem, da smo proti koncu lige v ekipo vključili nekatere mlade domače igralce, Postraka, Šalamuna, Dovgana in Gorenaka. S takšno usmeritvijo bomo tudi nadaljevali."

Poleg članskega moštva so bile uspešne tudi mlajše selekcije. Mladinci so bili prvaki ptujsko-celjskega območja, vendar jim je v kvalifikacijah za 2. sNL - vzhod spodletelo. Starejši dečki so v zelo močni konkurenci zasedli drugo mesto, mlajši pa tretje. Naj omenim še gledalce, ki jih na naših tekmah ni bilo ravno mnogo. Kaj je temu vzrok, bodo morali oceniti vodilni. Vstopnina 600 SIT je vsaj za mlade predraga in bi bilo morda dobro razmisliti o dvojni ceni. S tribun je bilo slišati tudi škodoželjne komentarje nekaterih domačih "rezervnih trenerjev", kot na primer takrat, ko je bilo veliko igralcev poškodovanih, češ, da jim manjka samo "injekcija z nemškimi orli" pa bodo takoj sposobni za igranje. Temu je sicer težko verjeti, toda kot pravi ljudski rek: kjer je dim, je tudi ogenj.

V prihodnji sezoni bo ekipa ostala skoraj nespremenjena. K Proton - Publikumu je odšel le Marko Križnik, z drugimi pa so pred kratkim bili sklenjeni načelni dogovori, da ostanejo. Okrepili naj bi se s tremi ali štirimi mladimi igralci iz bližnje okolice.

O načrtih NK Šentjur je g. Emeršič dejal: "Usmerjamo se predvsem k delu z mladimi. Upam tudi, da se bomo uspeli rešiti finančnih težav, pri čemer pa bi morale več pomagati občinske strukture in šentjursko malo gospodarstvo".

Luka Hvalc

KK Kemoplast ob koncu sezone

Članska ekipa košarkarjev Kemoplasta je zaključila sezono, ki je prinesla največji uspeh šentjurski košarki v njeni skorajda že tridesetletni zgodovini. Pred povprečno 300 gledalci na tekmo so na domačem igrišču v dvorani Hrušavec zmagali na vseh enajstih srečanjih. Vrhunec so dosegli konec marca, ko so pred 800 domačimi navijači v odločilnem spopadu za vstop v končnico premagali lokalne tekmece iz Slovenskih Konjic, ekipo Cometa, in se uvrstili v ligo osmerice za vstop v I. SKL. Tu so zmagali štirikrat in na koncu zasedli izvrstno 14. mesto v državi.

Moštvo je bilo zelo homogeno, največ pa so pokazali Andrej Gajšek, Roman Urbanija in do poškodbe Igor Zorko. Poglavlje zase je bil Husejin Kahvedić (v novi sezoni ga žal ne bomo več videli, ker tuji v I.B SKL ne morejo več igrati), ki je gledalce navduševal z

izjemnimi meti in skoki. Večkrat je dal tudi več kot 40 točk na tekmo in je bil najboljši strelec v ligi.

Košarkarji Kemoplasta še vedno trenirajo in v ekipi zaenkrat ni bistvenih sprememb. Odšel je le Kahvedić, novih okrepitev pa ni na vidiku. Po besedah trenerja Jeriča želijo ekipo stabilizirati le z osvežitvijo na mestu krila ali branilca. Zanimajo se za 21 - letnega Ilijo Petroviča, ki je nazadnje igral za Rogaško Donat Mg, ki pa še ni odslužil vojaškega roka. Več bo znanega ob koncu avgustovskega prestopnega roka, ko bodo tudi podrobneje znani načrti kluba.

Vodilne je precej razburila novica, da je Davorin Škornik tik pred podpisom pogodbe s Smeltom Olimpijo. Jerič pravi, da jih ne moti, da se Olimpija zanima za tega 205 cm visokega košarkarja, ne gre jim pa v račun "gostilniško" obnašanje Olimpijinih vodilnih ljudi, ki o svojih namerah Kemoplasta sploh niso obvestili. Očitno so jim po uspehu v Evropi pretirano zrasla krila in se z "nekim podeželjskim klubom iz obrobja Kozjanskega" niso pripravljene več pogovarjati.

Koliko denarja za šport

Občinski proračun je sprejet in znane so številke, koliko komu. Sistem financiranja športa se je precej spremenil, iz samih materialov, ki so mi bili na razpolago, pa nisem uspel čisto natančno izluščiti bistva sprememb. Gre menda zato, da naj bi odslej občina skrbela za rekreativno dejavnost odraslih, za financiranje otrok in mladine preko šolskih športnih društev in za nadarjene otroke oziroma njihove selekcije v športnih društvih, drugi odrasli državljani pa naj bi se šli šport na lastne stroške. Pri vseh kategorijah so upoštevana državna merila, ki pa jih občinski proračun pokriva le v višini 53%.

Za rekreacijo odraslih bo Občina poskrbela tako, da bo zagotovila 1 milijon SIT za plačilo uporabe telovadnic za organizirane skupine. Za organizirane rekreativce iz vsake KS bo Občina rezervirala znesek, ki odgovarja številu prebivalcev v KS. Zneski so naslednji: Planina - 85 700 SIT, Dobje - 56 800 SIT, Kalobje - 35 700 SIT, Slivnica - 98 500 SIT, Loka - 42 200 SIT, Prevorje - 38 700 SIT, Blagovna - 68 200 SIT, Dramlje - 84 700 SIT, Ponikva - 118 000 SIT, Šentjur mesto - 148 000 SIT in Šentjur okolica 222 000 SIT.

Za rekreativno dejavnost bodo dobila različna športna društva skupaj 1,8 milijona SIT. Zneski so naslednji: ŠD Dramlje - 118 000 SIT, ŠD Dobje 59 000 SIT, PD Slivnica 195 000 SIT, TVD Partizan Ponikva - 110 000 SIT, Sožitje 54 000 SIT, Radio klub 79 000 SIT, Teniški klub - 95 000 SIT, ŠD Kalobje 72 000 SIT, PD Dramlje - 53 000 SIT, KMN Juventus 45 000 SIT, Plezalni klub Rifnik - 279 000 SIT, PD Šentjur 58 000 SIT, TVD Partizan Planina - 118 000 SIT, liga malega nogometa - 195 000 SIT, TVD Partizan Slivnica - 79 000 SIT, Študentski košarkarski klub 87 000 SIT.

Za financiranje nadarjenih otrok oziroma njihovih selekcij v znanih šentjurskih klubih, bodo dobila športna društva skupaj 3,6 milijona SIT: Šahovsko društvo Šentjur 336 000 SIT, šahovsko društvo Ponikva - 130 000 SIT, Ženski košarkarski klub Šentjur - 210 000 SIT, KK Kemoplast - 402 000 SIT, NK Šentjur - 1. 243 000 SIT, AK TrgoHlad - 1. 060 000 SIT, Odbojarski klub Hrib - 102 000 SIT.

Končana je občinska liga malega nogometa

Tekmovanje je bilo letos razdeljeno na 1. in 2. ligo, v obeh pa je skupaj nastopalo kar 20 ekip iz vse občine Šentjur. Tako se je še enkrat pokazalo, da je mali nogomet najbolj razširjena in množična rekreativna dejavnost v občini. Vse tekme so bile odigrane v večernih urah na igrišču v Športnem parku v Šentjurju, kar se je pokazalo za pravilno, saj so številni gledalci dokazali, da je ta termin pravi in odgovarja krajanom, ki se zanimajo za ogled teh tekem.

Tekmovanje so financirale udeležene ekipe same. Športna zveza nas očitno ne jemlje dovolj resno, kar pa je tema za razgovor ob kakšni drugi priložnosti.

Lestvici:

I.liga

Loka (48 točk), Jakob (40), Šentvid (33), Ronex (30), Dramlje (24), Gremlini (21), Vodruž (21), Makrokom (15), Slivnica 9

II.liga

Marija Dobje (42 točk), Montparis (41), Švedi (36), Kalobje (31), Stopče (30), Grič boys (28), Dancing klub S (27), Blagovna (21), Tratna (0), Dole (0).

Izvedeno je bilo tudi tekmovanje za pokal občine Šentjur, kjer je slavila ekipa Juventus.

Ivan Jug

Razlike ni

V debati v Resevninem bifeju se je izkristaliziralo mnenje glede razlik med prejšnjo občinsko skupščino in sedanjim Občinskim svetom. Razlike ni: raven Občinskega sveta je sicer precej nižja, toda ker so sedaj sejnine precej višje, je povprečje povsem OK.

Razlika je

Po mnenju občinskega svetnika LDS Artnaka ima beseda občinskega svetnika na Občini manj veljave, kot beseda občana z ulice. Seveda, vprašanje je le za katerega svetnika in katerega občana gre.

Za pravno državo

Da je Slovenija pravna država, vam bodo radi potrdili tudi planinski gasilci: za različna dovoljenja za izvedbo svoje tradicionalne gledališke predstave na Planinskem gradu so se namučili bolj kot z vajami zanje.

Zaupanje

Odkar je prevzela iniciativo za izgradnjo ceste Šentjur - Lesično šentjurska LDS pod vodstvom bojevitnega predsednika Artnaka, ki je menda nekoč že zelo uspešno (kar do sedaj javnosti še ni bilo znano) izsilil pričetek gradnje avtoceste Koper - Murska Sobota, krajani

južnega dela občine namesto denarja za ceste zbirajo le še podpise.

Ve se, kdo je najboljši

Na nedavni nogometni tekmi med mladinci NK Šentjur in ekipo iz Dravograda, ki so jo naši sicer gladko izgubili s 0 : 5, so naši nadobudni nogometaši vendarle pokazali, kdo je kdo v Šentjurju. V splošnem pretepu tik pred koncem so jo tako uspešno posvetili svojim nasprotnikom, da jih ne bo tako kmalu zamikalo, da bi spet zmagali sredi Šentjurja.

Denar na pošti v Loki je na varnem

Govorice, da je na pošti v Loki neznan kam izginil zajeten kupček denarja, vas ne smejo zmeti, da Pošti ne bi tudi vnaprej polno zaupali. Celu nasprotno: vi boste vaš denar dobili tako ali drugače nazaj, ker zanj jamči država, tisti izginuli pa je tudi ostal doma.

Zastave cenimo

Trditev, da Šentjurčani ne damo nič na simbole države Slovenije, je bila te dni dvakrat demantirana. Neznani domoljubi so kmalu po končani prireditvi za dan državnosti na Rifniku s silo prišli do dveh visoko obešenih zastav, gotovo samo zato, da so jih na praznični dan lahko obesili na kakšno bolj obljudeno mesto. Zastave pa zelo cenijo tudi šentjurski meščani: da bi jih obvarovali pred soncem in vremenskimi

neprilikami, so jih kar vsi po vrsti za dan državnosti raje imeli varno spravljene po omrah.

Občina Ponikva že ima svoj grb

V grbu bodo seveda vse tri ponkovške znamenitosti: Slomšek, velikonočnica in smetišče na pokopališču.

Planšarski bal tudi na Planini

Odkar je zaradi odstopa predsednika shiralo planinsko turistično društvo in trške zelenice veselo zarašča visoka trava, v vodstvu KS resno razmišljajo o oživitvi planšarstva in temu primernem preimenovanju septembrske angelske nedelje. V kolikor bodo v tem času uspeli zagotoviti tajnici KS 8 urno zaposlitev in bo ta končno le lahko napisala osamosvojitveni elaborat, bi planšarsko nedeljo razglasili tudi za planinski občinski praznik.

Ne bo privilegijev

Planinski lider SKD je borčevskemu podmladku letnika 1960 in tam okrog, sprejetemu letos v ZB, od vsega začetka nallil čistega vina: s privilegiji ne bo nič, lahko pa bodo negovali revolucionarna izročila svojih ostarelih predhodnikov.

OPTIKA GLEŠČIČ s.p.

BORIS GLEŠČIČ
Šentjur, Ul. Dušana Kvedra 6b
Tel.: 0609/623 480

Poslujemo vsak dan od 9. do 16. ure, sobota od 8. do 12. ure.

NUDIMO VAM:

- strokovno računalniško kontrolo vida
- računalniško izbiro najlažjih in najboljših vrst stekel
- očesna ambulanta

OČALA VSEH VRST:

- fotosenzibilna
- bifokalna
- multifokalna (z garancijo)
- stanjšana
- plastična
- sončna očala RAYBAN
- najboljše kontaktne leče, mehke in poltrde, proizvajalca Bauch & Lomb

CARL ZEISS, ESSLOR

- vse dioptrijske podatke vodimo računalniško

10 LETNA TRADICIJA, RAZLOG ZA ZAUPANJE

Plačilo možno na več čekov

ZLATARSTVO MILAN GAJŠEK

3230 Šentjur, Drogenikova 16 (tržnica), tel.: 063/743-727

prodaja zlatega nakita

prodaja zlatega nakita

predelava starega zlata (poseben popust)

popravlila vseh vrst nakita

izredno velika izbira ročnih ur in budilk

NOVO! NOVO! NOVO! NOVO! NOVO!

prodaja JAPONSKIH IN KITAJSKIH BISEROV

ročne ure SWATCH

POSEBNA PONUDBA:

- ovratnice od 7.000,00 SIT dalje
- prstani od 3.000,00 SIT dalje

POSEBNOSTI

brezplačno graviranje
antialergični uhani
brezplačno prediranje ušes
birmanska, krstna darila

POSEBNOSTI